

मधेशदृष्टिमा
विज्ञापनका लागि
सम्पर्क नं.:
① 9808835198
① 9802592799
① 9803474311
① 9854028218

राष्ट्रिय दैनिक

मधेशदृष्टि

www.emadheshdristi.com

Madheshdristi National Daily

घोषित मितिमै निर्वाचन गर्ने लक्ष्यसहित

सरकार अघि बढ्दैछः प्रधानमन्त्री

समाचार पृष्ठ ५ मा

वर्ष ४

अंक २४

२०८२ साल मंसिर १९ गते शुक्रबार

Friday 05, December 2025

सूर्योदय: बिहान ०६:३६ बजे

सूर्यास्त: साँझ ५:११ बजे

पृष्ठ ८

मूल्य रु. ५/-

२२ दिने सरकारमा के के भयो ?

मधेशदृष्टि

जनकपुरधाम ।

कात्तिक २२ गते मधेशको प्रदेशसभा बैठकमा लोकतान्त्रिक समाजवादी पार्टी (लोसपा)बाट मुख्यमन्त्री बनेका जितेन्द्र सोनलले विश्वासको मत लिने कार्यसूची थियो । प्रदेशसभा बैठकमा नेपाली कांग्रेस र नेकपा एमाले बाहेकका दलहरूले सोनललाई विश्वासको मत दिने पनि बताए । तर प्रदेशसभा बैठकमा दलका नेताहरू बोल्ने क्रम समाप्त भएपछि माओवादी केन्द्रका प्रदेशसभा सदस्य रहबर अन्सारीले प्रदेशसभामा रहेका प्रदेशसभा सदस्यहरूसँग सरकारको नेतृत्व गर्ने नैतिकता नरहेको र आफूले विश्वासको मत नदिने भन्दै अनुहारमा मोसो ढले । त्यसलगत्तै माओवादीकै प्रदेशसभा सदस्य माला कर्णले पनि उनको

समर्थन गर्दै विश्वासको मत नदिने बताइन् । यसअघि जनमत पार्टी प्रदेशसभा सदस्यहरू सतिश कुमार सिंह र लिभुवन साह विश्वासको मत लिने प्रकृत्यामा सहभागी नहुने अभिप्रायले अनुपस्थित बसे । यद्यपि अहिले

यी दुवै प्रदेशसभा सदस्यहरू जनमत पार्टी छोडिसकेका छन् । सत्तारूढ घटक दलहरूबाटै ४ जना प्रदेशसभा सदस्य विपक्षमा उभिएपछि सोनलले विश्वासको मत लिनुअघि नै राजीनामा दिए । सोनलले राजीनामा दिएको

एकदिनपछि कात्तिक २३ गते तत्कालीन प्रदेश प्रमुख सुमिला

सुवेदीले संविधानको धारा १६८को उपधारा ३ बमोजिम एमालेलाई सबैभन्दा ठूलो दलको हैसियतमा सरकार गठनका लागि अवसर दिन लागेको हल्लाका बीच कांग्रेससहित ७ दलीय गठबन्धन निर्माण भयो । र सातदलीय गठबन्धनले प्रदेश प्रमुख भण्डारीलाई संविधानको धारा १६८को उपधारा २ अनुसार सरकार गठनका लागि दाबी पेशका लागि आह्वान गर्न आग्रह गरे । तर त्यसको भोलिपल्ट कात्तिक २४ गते बिहान ४ बजे तत्कालीन प्रदेश प्रमुख भण्डारी स्वास्थोपचारको बहाना बनाउँदै

समाचार पृष्ठ २ मा

जाँदा जाँदै गरे नियुक्ति तथा निर्णय

मंसिर १५ गते सर्वोच्च अदालतले २४ घण्टाभित्र विश्वासको मत लिन दिएको परमादेशपछि यादव विश्वासको मतका लागि तयारी गर्नुका साटो विवादित निर्णय गर्नुका साथै नियुक्ति गर्नमा व्यस्त देखिए । उनले मंसिर १६ गते पलकार सम्मेलन गरी विभिन्न निर्णय सार्वजनिक गरे । जसमा धानको न्यूनतम समर्थन मूल्य तोक्र संच सरकारलाई आग्रह गर्ने, सुक्खा तथा मोन्था चक्रवातको प्रकोपबाट प्रभावित किसानलाई सम्बन्धित स्थानीय तहमार्फत क्षतिको विवरण संकलन तथा प्रमाणीकरण गराइ मधेश प्रदेश सरकारको राहतस्वरूप प्रतिकट्टा १ हजार ५ सय रुपैयाँका दरले राहत प्रदान गर्ने, सातक तह

उत्तीर्ण बेरोजगार युवालाई मासिक २ हजार रुपैयाँका दरले बेरोजगारी भत्ता उपलब्ध गराउने, दलित तथा मुस्लिम समुदायका विद्यार्थीको उच्च शिक्षामा पहुँच अभिवृद्धि गर्न स्नातकोत्तर अध्ययन गर्न प्रतिविद्यार्थी एक लाख रुपैयाँका दरले छात्रवृत्ति उपलब्ध गराइने जस्ता लोभलाग्दो निर्णयहरू शामिल थिए । यसका साथै उनले दलित विकास समितिको उपाध्यक्षमा जितेन्द्र पासवानलाई नियुक्त गरे । पासवान एमालेका कार्यकर्ता हुन् । त्यस्तै, मदर्स शिक्षा बोर्ड विधेयकलाई मन्त्रिपरिषद्मा सैद्धान्तिक सहमति प्रदान गर्ने जस्तो विवादित निर्णयसमेत शामिल थियो ।

मधेश प्रदेशको मुख्यमन्त्रीमा कृष्ण यादव पक्का

मधेशदृष्टि

जनकपुरधाम ।

सात राजनीतिक दलको बसेको बैठकले मुख्यमन्त्रीको नामको टुङ्गो लगाएको छ । बैठकमा सहभागी एकजना नेताका अनुसार नेपाली कांग्रेसका संसदीय दलका नेता कृष्ण यादवको नाउँमा सहमति जुटेका हुन् । मधेश प्रदेशका प्रदेश प्रमुख सुरेन्द्र लाभ कर्णले शुक्रबार ५ बजेसम्मका लागि नयाँ सरकार बनाउन समय सीमा दिएपछि बिहीबार दलहरूको बसेको बैठकले मुख्यमन्त्रीको विषयमा टुङ्गो लगाएको जसपा नेपालका सरोज कुमार यादवले जानकारी दिएका छन् । दलहरू बीचमा नामको विषयमा टुङ्गो लागेको र यसको घोषणा औपचारिक रुपमा भोलि गरिने उनले जानकारी दिए । यादवका

अनुसार भोलि २ बजे प्रदेश प्रमुख समक्ष सात दलले दाबी पेश गर्नेछन् । सात दलमा कुनै किसिमले विवाद नरहेको र सात दलले सहमतिसँगै नेतृत्वको टुङ्गो लगाएको जनाइएको छ । सात राजनीतिक दलमा नेपाली कांग्रेस, माओवादी केन्द्र, जसपा नेपाल, लोकतान्त्रिक समाजवादी पार्टी, जनमत पार्टी,

नागरिक उन्मुक्ति पार्टी र नेकपा एकीकृत समाजवादी पार्टी रहेका छन् । सात राजनीतिक पार्टीसँग प्रष्ट बहुमत रहेको कारणले सरकार बनाउनमा कुनै समस्या भने देखिएको छैन । सोतका अनुसार नेपाली कांग्रेसलाई मुख्यमन्त्री र जसपा नेपाललाई सभामुख दिने सहमति भएको छ ।

ठूला भारतीय रुपैयाँ सटही हुने सम्भावना

मधेशदृष्टि

वीरगंज ।

नेपालमा अब १ सय रुपैयाँभन्दा ठूला दरका भारतीय रुपैयाँ चलनचल्तीमा आउने सम्भावना खुलेको छ । भारतीय केन्द्रीय बैंक—रिजर्व बैंक अफ इन्डिया (आरबीआई) ले नेपालमा २०० र ५०० रुपैयाँसहित उच्च दरका भारतीय नोट सटही गर्न अनुमति

दिएको हो । हाल नेपालमा १०० दरका भारतीय नोट मात्र प्रचलनमा छन् । तर नयाँ व्यवस्था तत्काल लागू हुने छैन । नेपाल राष्ट्र बैंकले यस सम्बन्धमा परिपत्र जारी गरेपछि मात्र ठूला दरका नोट खुलेर चलनचल्तीमा आउनेछन् । राष्ट्र बैंककै निर्देशनका कारण अहिलेसम्म १०० भन्दा माथिका

दरका भारु सटहीमा प्रतिबन्धित छ । भारतमा अहिले १००, २००, ५०० र २,००० दरका नोट प्रचलनमा भए पनि २०२३ पछि २,००० दरका नोट छाप्दै आएका छैनन् । नयाँ निर्णयले विशेष गरी २०० र ५०० दरका नोट नेपालमा सहज रूपमा सटही गर्न मार्गप्रशस्त गरेको छ ।

सत्यमेव जयते

भारत का महावाणिज्य दूतावास, बीरगंज (नेपाल)

रेडियो बीरगंज ८८मेगाहर्ज

द्वारा आयोजित

रक्तदान शिविर

2082 Mangsir 20 (Saturday)
06th Dec, 2025

Radio Birgunj Premises

07:30 AM Onwards

DONATE BLOOD SAVE LIVES

www.cgibirgunj.gov.in

@CGI Birgunj

@in_birgunj

@indiaibirgunj

@CGI Birgunj

महादेव मन्दिर र शिवलिङ्गः धनुषाको शहिदनगर नगरपालिका–६ हठिपुरस्थित मङ्गलेश्वर महादेव मन्दिर र मन्दिरमाथि निर्माण गरिएको शिवलिङ्गको प्रतिमा । तस्बिरः रासस

उधौली लागेसँगै भैंडाबाख्रा लिएर उधो झरे गोठाला

प्रतीक्षाआले गोरखा । उधौली लागेसँगै लेकका गोठ उधो अर्थात् बैँसीतर्फ झार्न शुरु गरेका छन् । जिल्लामा सबैभन्दा बढी भैंडा पालन हुने चुमनुब्री गाउँपालिका–३ का २५ हजार भैंडाबाख्रा बैँसी झारिएको वडासदस्य विकास गुरुङले जानकारी दिए । चुमनुब्री–३ साविक सिर्दीबास गाविसको पाङसिङ जिल्लाको सबैभन्दा बढी भैंडा पालन हुने गाउँ हो । यहाँबाट दैनिक जगत हुँदै लावालस्कर लागेर भैंडा गोरखा, धादिङ, लमजुङका बैँसीतिर लैजान थालिएको स्थानीय स्वास्थ्यकर्मी लक्ष्मण कार्कीले बताए । ‘बुधार मातै ३०० जति भैंडा तल झारेका थिए । बिहीबार तीन जना गोठालाका ३४० वटा भैंडा एकैपटक लावालस्कर लाएर तल झारिरहेका छन्,’ उनले भने, ‘गोठालाहरू कुकुरसहित टोली बनाएर हिँड्छन् । बाटोबाटो भैंडा बेच्दै गुजारा चलाउँदै वैशाख लागेपछि नबिकेका भैंडाको बथान लिएर गाउँ फर्कन्छन् ।’ पाङसिङका १ सय ५० घरधुरीमध्ये करिब ७० घरका किसानले भैंडाबाख्रा पालन गरेका वडासदस्य गुरुङले जानकारी दिए । ‘भैंडाबाख्रा लेकको गोठबाट पाङसिङ गाउँमा झार्न थालेको एक महिना भयो । अहिले पाङसिङबाट तल झार्न थालिएको छ,’ उनले भने, ‘यहाँबाट खोर्ला, सिङ्ला,

लाप्राक, बारपाक, दूधपोखरी हुँदै लमजुङतिर झारिन्छ । कोही गोठालाले आर्खेत, आरुघाट, मान्बु हुँदै धादिङसम्म झार्ने चलन छ ।’ भेटेरिनरी अस्पताल तथा पशु विज्ञ केन्द्रका अनुसार चुमनुब्रीमा १६ हजार ५ सय भैंडा र आठ हजार ५ सय बाख्रापालन गरिन्छ । त्यस्तै छ हजार ५ सय याक तथा चौरी पालन हुँदै आएको केन्द्रका प्रमुख अनन्त कोइरालाले जानकारी दिए । लेकबाट बैँसी झार्ने पनि मौलिक परम्परा छ । ‘लेकको गोठबाट बैँसी झार्ने बेला राम्रो बार हेरेर शुरु गरिन्छ । लेकको गोठबाट पनि एकै दिनमा बैँसी झार्दैनन् । हावापानीसँग चुलमिल गराउँदै एक महिना लगाएर गाउँसम्म

ल्याइपुर्याउँछन्,’ पाङसिङका विकास गुरुङले भने, ‘गाउँमा झारिसकेपछि यहाँबाट अन्यत्र लैजान चाँही विधिपूर्वक पूजाबिहीनारा गरी साइत गर्ने चलन छ ।’ अहिले धमाधम गाउँबाट जगत, तातोपानी, खोर्ला, माछाखोला, आरुघाटतिर भैंडा लैजान थालिएको उनले बताए । ‘अहिले बैँसी झारिएका भैंडाबाख्रा आगामी जेठ दोस्रो साता उभौली लागेपछि लेकको गोठतिर पुर्याउन तालिन्छ,’ उनले भने । ‘शरीरमा बाक्लो रौं हुने भएकाले याक चाँही लेकमा छोड्छन् । पातलो रौं हुने भएकाले चौरी मात्तै बैँसी झार्ने चलन छ,’ चुमनुब्री–७ का वडाध्यक्ष टाँसी दोर्जे लामाले भने, ‘बैँसी झार्दा पनि र पछि जेठको दोस्रो

सातातिर लेक लैजाँदा पनि लामाले साइत हेरेर विधि पुर्यापछि लैजाने चलन छ ।’ भैंडाबाख्रा पालन गर्ने किसान बढी भएकाले चुमनुब्री–३ मा गोठालालाई प्रोत्साहन कार्यक्रम लागू गरिएको छ । ‘गोठालालाई प्रोत्साहन गर्न गोठमा जाने बाटो मर्मत, खानेपानीको व्यवस्था, बस्न बिपाल, सोलार बत्ती, गम्बुट, स्लिपिङ ब्याग वितरण गरेका छौं,’ चुमनुब्री–३ का वडाध्यक्ष रामकुमार गुरुङले भने, ‘गाउँपालिकाको ८० प्रतिशत र गोठालाको २० प्रतिशत लागत साझेदारीमा यो कार्यक्रम बसेंन गर्ने गछौं ।’ पालिकाले किसानलाई प्रोत्साहन दिन कार्यक्रम सञ्चालन गरे पनि बसेंन भैंडाबाख्रा पालन गर्ने किसानको संख्या घटिरहेको उनको भनाइ छ । रासस

२२ दिने सरकारमा के के...

काठमाडौँका लागि निस्किएन् र सोही दिन बिहान ५ बजे मुख्यमन्त्रीको रुपमा एमाले संसदीय दलका नेता सरोजकुमार यादवलाई महोत्तरीको बर्दिबासमा एक होटेलमा शपथ ग्रहण गराइन् । मुख्यमन्त्रीको शपथ खाएसँगै उनले एमालेबाट लखन दास, रामप्रभाट कञ्चन बिच्छा र नेपाल संघीय समाजवादी पार्टीबाट बिमला अन्सारीलाई बिनाविभागिय मन्त्रीमा नियुक्त गर्नुका साथै शपथ ग्रहण

गराएका थिए । सोही दिन कात्तिक २३ गते नै यादवलाई मुख्यमन्त्रीमा नियुक्त गरिएको पत्र बाहिरिएको थियो । एमालेका सरोज यादवलाई मुख्यमन्त्रीमा नियुक्त गरिएपछि सातदलीय गठबन्धनका नेताहरू आन्दोलित भएका थिए । मुख्यमन्त्रीमा नियुक्त भएका यादवलाई मधेश भवनमा प्रवेश गर्न रोक नै लगाए । कात्तिक २४ गते सातदलीय गठबन्धनको आन्दोलनका कारण पदभार ग्रहण गर्न

नसकेका यादवले कात्तिक २५ गते अबेर साँझ पदभार ग्रहण गरेका थिए । कात्तिक २५ गते नै सातदलका तर्फबाट ७४ प्रदेशसभा सदस्यहरूले सर्वोच्च अदालतमा पुगेर मुख्यमन्त्री नियुक्तिको बिरोधमा सर्वोच्च अदालतमा रिट दर्ता गराएका थिए । रिटको सुनुवाई गर्दै सर्वोच्चले मंसिर २ गते दीर्घकालीन तथा नीतिगत कुनै पनि निर्णय नगर्न आदेश सुनाएको थियो । पछि सर्वोच्चले मंसिर १५ गते

मुख्यमन्त्री यादवलाई २४ घण्टाभित्र विश्वासको मत लिन आदेश सुनायो, जसमा उनी मंसिर १७ गते विफल भए । कात्तिक २४ गते मुख्यमन्त्रीको शपथ लिएका यादवले कात्तिक २९ गते भारतीय दूतावासविरुद्ध अभिव्यक्ति दिएर नेपाली राजनीतिलाई नै तरंगित बनाए । उनले मधेश सरकारलाई अस्थिर बनाउन भारतीय दूतावासले षड्यन्त्र गरिरहेको आरोप लगाएका थिए ।

हेटौँडाका ९ वटा वडामा महिला हिंसाविरुद्धको सडक नाटक देखाइँदै

मधेशहट्टि हेटौँडा । उपमहानगरको प्रवद्र्धनमा उज्ज्वल भविष्य नेपालले महिला हिंसाविरुद्धको सन्देश दिन सडकनाटक ‘द्वाक द्वाक’ प्रदर्शन गर्ने भएको छ । संस्थाले बिहीबार साँझ पत्रकार सम्मेलन गरेर दिएको जानकारी अनुसार सडकनाटक हेटौँडा उपमहानगरका ९ वटा वडामा प्रदर्शन गरिने छ । विद्यालय परिसर

र आसपासका चोकमा नाटक प्रदर्शन गर्न लागिएको हो । शुक्रबार हेटौँडा–१ स्थित अमर माविमा देखाइने नाटक आइतबार हेटौँडा–२ को सिद्धार्थ मावि, सोमबार हेटौँडा–४ को श्रमिक मावि, मंगलबार हेटौँडा–५ को बालज्योति मावि र बुधबार हेटौँडा–८ को चन्द्रोदय मावि परिसरमा देखाइने छ । यस्तै, बिहीबार हेटौँडा–९ को प्रगति मावि, शुक्रबार हेटौँडा–१० को बुद्ध चोक

आसपास, मंसिर २७ गते हेटौँडा–११ को सुकुम्बासी टोल र मंसिर २८ गते हेटौँडा–१५ को रातोमाटेमा देखाइने कार्यक्रम संयोजक राजुराम राउतले जानकारी दिए । आशाकाजी श्रेष्ठले लेखेको नाटक अमर गुरुङले निर्देशन गरेका हुन् । नाटकमा कुमार शाह, निता लामा, सुस्मिता गुरुङ, अन्तिमा लामालगायत १६ जना कलाकार छन् ।

ठेकेदारको लापरबाहीले कोट अस्पताल पाँच वर्षदेखि अलपत्र

भोजपुर । टेम्केमैयुङ गाउँपालिका–७ कोटमा निर्माणाधीन अस्पताल भवनको काम पाँच वर्षदेखि अलपत्र बनेको छ । काम छाडेर ठेकेदार सम्पर्कविहीन बनेपछि अस्पताल निर्माण अलपत्र बनेको हो । विसं २०७८ मा दुई वर्षभित्र सम्पन्न गर्नेगरी १५ शैव्याको अस्पताल निर्माण थालिएको थियो । ठेकेदारले मैदान सम्याएर, कम्पाउण्ड र रिटेनिङ वाल मात्तै लगाएर सम्पर्कविहीन भएपछि स्थानीय निराश भएका छन् । अस्पताल सम्झौता अनुसार २०८० सालको असारमा सम्पन्न गर्नेगरी भूमि हिमालयण जेभीले निर्माणको जिम्मा लिएको थियो । सम्झौता अवधि सकिएको दुई वर्ष बितिसकदा पनि हालसम्म १० प्रतिशत मात्र काम गरेर ठेकेदार

विवेश कार्की सम्पर्कविहीन बनेका गाउँपालिकाले जनाएको छ । अस्पताल निर्माणको कूल लागत भ्याटबाहेक दश करोड १३ लाख ८३ हजार रुपैयाँ रहेको छ । हालसम्म निर्माण कम्पनीले ९१ लाख रुपैयाँ भुक्तानी लगेको गाउँपालिकाले जनाएको छ । खेती गरिरहेको जग्गा अस्पताल निर्माणका लागि दिएका स्थानीयले काम अलपत्र बनेपछि ठेकेदारलाई कारबाहीको माग गरेका छन् । काममा लापरबाही गर्ने ठेकेदारलाई कानुनी दायरामा ल्याएर कारबाही गर्नुपर्ने माग रहेको स्थानीय भवानी नेपालले बताए । ‘अस्पताल निर्माण पाँच वर्षबदेखि अलपत्र छ,’ उनले भने, ‘अस्पताल बनेर सेवा पाइएला भन्ने आशामा जग्गा दिएका थियौं । अहिले काम अलपत्र बनेपछि हामी निराश

बनेका छौं । सरकारले ठेकेदारलाई कारबाहीको दायरामा ल्याएर काम सञ्चालन गर्न हामी माग गर्दछौं ।’ देशविदेशमा रहेका कोटबासी तथा स्थानीयसँग समन्वय गरेर १३ दशमलव पाँच रोपनी जग्गा अस्पताल निर्माणका लागि प्रदान गरिएको स्थानीय योगेन्द्र कटुवालले बताए । स्थानीयसँग रकम सङ्कलन गरेर जग्गा खरिद गरिएको उनको भनाइ छ । ‘अस्पताल बन्ने आशामा देशविदेशमा रहेका तथा स्थानीयसँग समन्वय गरी रकमको व्यवस्थापन गरेर जग्गा प्रदान गरेका हौं,’ उनले भने, ‘अहिले खेती गरिरहेको जग्गा बाँझिएको छ । लामो समयसम्म पनि अस्पताल बनेनन् ।’ गाउँपालिकाले अस्पताल भवन समयमा सम्पन्न गराउन

पटकपटक समन्वय गरे पनि निर्माण कम्पनी सम्पर्कमा नआएको टेम्केमैयुङ गाउँपालिकाका अध्यक्ष सरोज बस्नेतले बताए । ठेकेदारले लामो समयदेखि काम अलपत्र पारेकाले गाउँपालिकाले उक्त कम्पनीलाई कारबाहीको प्रक्रिया अघि बढाउने तयारी गरिरहेको उनले जानकारी दिए । ‘ठेकेदारका कारण कोट अस्पताल निर्माण अलपत्र बनेको छ,’ अध्यक्ष बस्नेतले भने, ‘कामलाई शीघ्र अघि बढाउन पालिकाको तर्फबाट पटकपटक ताकेता गर्दा पनि ठेकेदार सम्पर्कमा आएन । अब भने कारबाहीको थप प्रक्रिया अघि बढाउने तयारीमा छौं ।’ यहाँ अस्पताल बनेपछि टेम्केमैयुङ–६,७, ५ ८ र ९ का स्थानीय लाभान्वित हुनेछन् ।

नरिवलको व्यावसायिक खेती शुरु

झापा । समुन्द्री तटीय क्षेत्रमा व्यापक मात्रामा हुने नरिवलको खेती झापामा शुरु गरिएको छ । मेचीनगर नगरपालिका–४ का रवि नेपालले परीक्षणको रुपमा नरिवलको व्यावसायिक खेती शुरु गरेको हो । पहिलो चरणमा यस वर्ष एक बिघा क्षेत्रफल जग्गामा नरिवलका ३ सय बिरुवा लगाएको उनले बताए । बिरुवा रोपेको कम्तीमा नौ वर्षपछि नरिवलले फल दिन थाल्नेछ । जङ्गली हात्तीको उपद्रो बढेसँगै वैकल्पिक खेतीको रुपमा धान खेत मासेर चिया, तेजपत्ता, मरिच, सुपारी लगायतका विभिन्न खेती गर्दै आएका उनले पहिलो पटक नरिवलको व्यावसायिक खेती गरेका छन् । ‘बारीमा पहिल्यैदेखि छ वटा नरिवलका रुख हुर्किँएर फल दिइरहेका थिए,’ उनी भन्छन्, ‘एउटै बोटबाट वर्षेनी १७

हजारभन्दा बढी आम्दानी दिइरहेको छ,’ अब व्यावसायिक उत्पादनका लागि धेरै मात्रामा बिरुवा रोपेको छु ।’ समुन्द्र सतहदेखि एक हजार मिटरसम्मको जमिनमा नरिवल खेती फस्टाउने कृषि विज्ञहरूको भनाइ छ । झापामा सयौं वर्षदेखि आफ्नो बारीमा धेरै मात्रामा नरिवल हुर्काउने चलन छ । तर, व्यावसायिक उत्पादनका दृष्टिले धेरै जग्गामा नरिवलखेती गर्ने उन कोशी प्रदेशकै पहिलो कृषक हुन् । आगामी वर्ष ७ सय नरिवलका

बिरुवा लगाउने तयारी गरेको उनले बताए । ‘नरिवलको फल नपाक्दै काँचैमा पनि बिक्री हुन्छ,’ उनले भने, ‘बजारको कुनै समस्या छैन, उत्पादन गर्न सके बोटबाटै बिक्री हुन्छ ।’ नेपालमा हाल काँचो नरिवलको समेत उच्च माग छ । नरिवलको रस स्वास्थ्यवर्धक भएकाले भारतबाट आयात गरेर नेपाली बजारमा यसको बिक्री हुँदै आएको छ । सुकेको नरिवलको फलको मूल्य झन् उच्च छ । काँचो नरिवल बोटबाटै ९० रुपैयाँदेखि १ सय रुपैयाँसम्ममा बिक्री हुने गरेको

कृषकहरू बताउँछन् । त्यही नरिवल बजारमा व्यापारीहरूले २ सय ५० रुपैयाँसम्ममा बिक्री गर्दै आएका छन् । सुपारी जोन झापाका पूर्व अध्यक्ष निलकण्ठ तिवारीले बहुउपयोगी गुण भएको नरिवलखेतीतर्फ किसान आकर्षित हुनु सुखदु खबर भएको बताए । उनले पानी नजम्ने प्रशस्त प्राङ्गरिक पदार्थ भएको खुकुलो माटोमा नरिवल राम्रोसँग फस्टाउने बताए । विगत तीन वर्षदेखि धुलाबारी चोकमा नरिवल पानी बेच्दै आउनुभएका हरिदेव सरदारले स्थानीय उत्पादन नभएका कारण भारतबाटै काँचो नरिवल ल्याउने गरेको बताए । उनले दैनिक १ सयदेखि १ सय ५० सम्म नरिवलको रस बेच्दै आएका छन् । बोट रोपेको नौदेखि १० वर्षमा नरिवलले फल दिने बताइएको छ ।

धानको कुन्यूसँगै जल्यो मुसहर परिवारको सपना

सिरहा । सिरहाको धनगढीमाई–३ कुर्वा गाउँको सानो मुसहर बस्तीमा यतिबेला सन्नाटा छाएको छ । जाडो मौसमसँगै बिहानीको हावा जति चिसो छ, बस्तीको रमेशी सदायको मन त्यसभन्दा धेरै चिसिएको छ । बुधबार दिउँसो घर आँगनको छेउमा चुपचाप बसिरहेका उनि वर्षभरि पसिना बगाएर फलाएको धान एकैरातमा खरानी बनेको क्षण सम्झिँदै टोलाइरहेका थिए । पाँच जनाको परिवार रहेको ७२ वर्षीय रमेशी र उनको घरपरिवारका आँखा चार दिनसम्म पनि ओभाएको सकेको छैन । अज्ञात समूहले शनिबार खेतमा रहेको कुन्यूमा आगजनी गरेपछि विपन्न मुसहर परिवारमाथि बज्रपात परेको छ । करिब १४ किन्टल धान जलेर खरानी भएपछि सदाय परिवारको वर्षभरिको अन्नको जोहो गर्ने सपना पनि खरानी भएको छ । मानो रोपेर मुरी उब्जाएको

त्यो अन्नसँग वर्षभरि पेट पाल्ने आशा पनि थियो । खडेरीका बेला अतिरिक्त पैसा तिरेर सिँचाइ गरी दुई दिन लगाएर छोरा–बुहारीसहित काटेको धान भित्थाउन नपाउँदै मध्यरातमा कसैले आगो लगाएपछि धानसँगै यो परिवारको सपना पनि जलेको हो । ‘खडेरीका बेला अतिरिक्त रकम तिरेर छिमेकीको बोरिङबाट सिँचाइ गर्ने । दुःख गरेर रोपेको धान भित्थाउन नपाउँदै एकैरातमा खरानी बनाइयो’, एकछिन आवाज अवरुद्ध गर्दै सदायले भने, ‘अब हामी के खाएर बस्ने ? हामीले कसको के बिगारेका थियौँ र ? गरिबको हातले उब्जाएको अन्नको के दोष थियो ? नाति, छोराबुहारीसहित पाँच जनाले वर्षदिन खाने अन्न नै जलाइदिएर हामी गरिबमाथि ठूलो अन्याय गरे ।’ सदायकी श्रीमती भुल्लीदेवी सदायका अनुसार १३० वटा बोझा (बिटा) बनाएर लिपाल बिच्छ्याई धानको कुन्यू

लगाइएको थियो । आठ कट्टा खेतको करिब १६ किन्टल धान भित्थाउन नपाउँदै जलेर नष्ट भएको उनले बताए । बाबुआमासँग बस्दै आएका कान्छा छोरा लाले सदाय पनि दुःख गरेर फलाएको धान भित्थाउन नपाउँदै शलु लागेको बताउछन । ‘साँझ पर्न लागेकाले कुन्यू बनाएर १३० बोझा राखेका थियौँ । भोलिपल्ट बोरामा हालेर घर ल्याउने तयारी थियो, तर बिहान पुग्दा एक गेडा धान पनि बाँकी रहेन । मान्छेले कसरी यस्तो गर्न सक्छ ? यो प्रश्नले रात–दिन सताइरहेको छ’, उनले भने, ‘त्यो १६ किन्टल धान अन्न माल थिएन, त्यसैँग वर्षभरिको पराल, गुइँठा, चामल, चाडपर्व, छोरोको शैक्षिक खर्च जस्ता थुप्रै योजनाहरू जोडिएका थिए ।’ सदाय परिवारले आगलागी भएको कुन्यू नजिकै मदिरा पसल चलाउने आशाकुमार रायसहित अन्य केही

व्यक्तिविरुद्ध भोलिपल्टै प्रहरीमा उजुरी दिएपछि घटनाको अनुसन्धान भइरहेको छ । जिल्ला प्रहरी कार्यालयका सूचना अधिकारी तथा प्रहरी नायब उपरीक्षक रमेशबहादुर पालका अनुसार स्थानीय प्रहरी टोलीले घटनास्थलमा पुगेर कागजी प्रमाणसहित सूक्ष्म अनुसन्धान गरिरहेको छ । ‘धनगढीमाईस्थित इलाका प्रहरी कार्यालयमा कुर्वा गाउँका आशङ्का गरिएका पाँच जनालाई बोलाई सोधपूछ गरिएको छ र उनीहरूलाई दैनिक हाजिरीमा राखिएको छ’, उनले भने । धनगढीमाई–३ का वडाध्यक्ष वीरेन्द्रकुमार साह विपन्न मुसहर परिवारले उब्जाएको धानमा गरिएको आगजनीलाई अक्षम्य अपराध भएको बताउछन । उन भन्छन, ‘जो–जसले गरे पनि गरिबको पेट जलाउनु अक्षम्य अपराध हो । जस्तोसुकै रिसइवी भए पनि खाने अन्न जलाउनु हुँदैनथ्यो । प्रहरीले जसरी भए पनि अपराधी पत्ता लगाएर कारबाही गर्नुपर्छ र पीडित परिवारलाई उचित क्षतिपूर्ति उपलब्ध गराउनुपर्छ ।’ वडाध्यक्ष साहका अनुसार नगरप्रमुख शिव शङ्कर महतोसहितको टोलीले घटनाको भोलिपल्ट घटनास्थल निरीक्षण गरेको थियो । त्यस क्रममा नगरप्रमुख महतोले पीडितलाई उचित राहत उपलब्ध गराउने आश्वासन दिएका थिए । सदाय परिवारले पनि यो पीडालाई केवल अन्न जलन माल होइन, विपन्नतामाथि भएको निर्मम प्रहारको रूपमा लिएको छ । यो परिवार घटनामा जोडिएका व्यक्तिलाई कारबाही, सम्बन्धित निकायबाट तत्काल राहत र न्यायको पर्खाइमा छ । रासस

किर्ते पत्र देखाएर पद जोगाउन खोजेका भन्दै कारबाही गर्न पत्राचार

मधेशहट्टि बारा । भ्रष्टाचार मुद्दामा निलम्बनमा परेका जीतपुर सिमरा उपमहानगरपालिका–३ का वडाध्यक्ष ताराबहादुर कार्कीले सर्वोच्च अदालतको कागजपत्र नक्कली बनाएको तथ्य बाहिरिएको छ । उनले गत बुधबार सर्वोच्चबाट सफाई पाएको दाबी गर्दै उपमहानगरमा पुनर्बहालीका लागि निवेदन दिएका थिए । तर उपमहानगरले सत्यापनका लागि सर्वोच्चसँग सोध्दा उक्त कागजपत्र किर्ते भएको पुष्टि भएको हो । सर्वोच्च अदालतले पठाएको पत्रमा कार्कीविरुद्धको ‘घुस प्रकरण’ विशेष अदालतमा फैसला नभई हाल पनि नियमित पेसीमा रहेको उल्लेख छ । अदालतका अनुसार ०८१–अच्–०६२२ नम्बरको मुद्दा २०८१ असोज ४ गते दायर भएकाले हालसम्म कुनै निर्णय भएको छैन । साथै,

भदौ २३ र २४ गते ‘जेन्जी आन्दोलन’का क्रममा मुद्दासम्बन्धी केही कागजपत्र जलेर नष्ट भएकोसमेत हालसालैको पेसीमा उल्लेख छ । यही अवस्थाको मौका छोप्दै कार्कीले सर्वोच्चको लेटरप्याड, छाप र शाखा अधिकृत योगेन्द्र पराजुलीको हस्ताक्षरसहित ‘सफाई पाएको’ नक्कली फैसला तयार पारेको उपमहानगरले जनाएको छ । उनले भदौ २० गते सफाई पाएको बताइए पनि भदौ २२ कै मितिमा उपमहानगरमा पत्र बुझाएको पाइएपछि शंका झनै बढेको थियो । उपमहानगरले छानबिन अघि बढाएपछि सर्वोच्चले पनि उक्त कागजपत्र किर्ते भएको पुष्टि गरिदिएको हो । कार्की २०८१ माघ १० गते विशेष अदालतबाट घरबाटो सिफारिसमा ५ लाख रुपैयाँ घुस लिएको आरोपमा निलम्बनमा परेका थिए ।

अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोगले उनलाई घरमै नगदसहित पक्राउ गरी मुद्दा दायर गरेको थियो । घटना सार्वजनिक भएपछि जीतपुर सिमरा उपमहानगरपालिकाले नक्कली कागज बनाएको अभियोगमा कार्कीविरुद्ध छानबिन र कारबाहीका लागि इलाका प्रहरी कार्यालय सिमरालाई पत्राचार गरेको छ । उपमहानगर प्रमुख राजन पौडेलले सर्वोच्चद्वारा नै किर्ते प्रमाणित भइसकेकाले औपचारिक रूपमा प्रहरीसमक्ष उजुरी गरिएको बताए । यसैबीच, इलाका प्रहरी कार्यालय सिमराका प्रमुख वेदप्रकाश जोशीले मुद्दाको सक्कल कागजपत्र माग गरेर अनुसन्धान सुरु गरिने जानकारी दिए । उनका अनुसार वडाध्यक्ष कार्की हाल फरार छन् र खोजतलास जारी गरिएको छ ।

जेन्जी आन्दोलनका क्रममा तोडफोडमा संलग्न दुई पक्राउ

मधेशहट्टि रौतहट । भदौ २३–२४ गते जेन्जी आन्दोलन हिंसात्मक बनेपछि सरकारी तथा सार्वजनिक सम्पत्तिमा गरिएको तोडफोड र आगजनीका घटनामा संलग्न दुई व्यक्तिलाई प्रहरीले पक्राउ गरेको छ । जिल्ला प्रहरी कार्यालय रौतहटका प्रवक्ता तथा डीएसपी विष्णुप्रदीप बस्यालका अनुसार पक्राउ पर्नेमा चन्द्रपुर नगरपालिका–४ का ३२ वर्षीय दीपक बस्नेत र वडा ८ का ४३ वर्षीय हरिनारायण चौधरी रहेका छन् । उनीहरूलाई इलाका प्रहरी कार्यालय चन्द्रनिगाहपुरको

टोलीले बुधबार साँझ पक्राउ गरेको हो । प्रहरीका अनुसार आन्दोलनको आवरणमा इलाका प्रहरी कार्यालय चन्द्रपुर र त्यहाँ रहेका सवारीसाधनमा व्यापक तोडफोड तथा आगजनी गराइएको थियो । पक्राउ परेका दुवैजनाविरुद्ध आपराधिक उपद्रवसम्बन्धी कसुरमा रौतहट जिल्ला अदालतबाट म्याद थप गरी हिरासतमा राखेर विस्तृत अनुसन्धान भइरहेको प्रवक्ता बस्यालले बताए । आन्दोलनका क्रममा सार्वजनिक तथा सरकारी संरचनामा भएको क्षतिबारे थप संलग्न व्यक्तिहरू र योजनामाथि

पनि अनुसन्धान जारी रहेको प्रहरीले जनाएको छ । भदौ २४ गतेको प्रदर्शनमा जिल्ला सदरमुकाम गौर, गरुडा, चन्द्रपुर, कटहरिया, फतुवा

बजाज एक्सचेन्ज महामेला:

साहलाई थाइल्यान्ड ट्रिपको टिकेट

मधेशहट्टि जनकपुरधाम । जनकपुरधाममा जारी बजाज एक्सचेन्ज महामेलामा एक जनाले थाइल्यान्ड भ्रमणको टिकेट जित्न सफल भएका छन् । जनकपुरधामको रंगभूमि मैदानमा मंसिर १६ गतेदेखि मंसिर २२ गतेसम्म चल्ने एक्सचेन्ज महामेलामा ३ जना भाग्यशाली विजेताको नाम महामेलाको अन्तिम दिन घोषणा गरिने ओम अटोका सञ्चालक साहले बताए । महामेलामा जुनसुकै कम्पनीका पुराना मोटरसाइकल एक्सचेन्ज गर्न सकिने व्यवस्था छ ।

महामेलाको तेस्रो दिन बिहीबार थाइल्यान्ड ट्रिपको टिकेट जितेका छन् । बजाज एक्सचेन्ज महामेलामा १५० सिसीको पल्सर खरिद गरेका द्वारिका प्रसाद साहले लकी ड्रमार्फत थाइल्यान्ड ट्रिप जित्न सफल भएको उनले बताए । बाँकी २ जना भाग्यशाली विजेताको नाम महामेलाको अन्तिम दिन घोषणा गरिने ओम अटोका सञ्चालक साहले बताए । महामेलामा जुनसुकै कम्पनीका पुराना मोटरसाइकल एक्सचेन्ज गर्न सकिने व्यवस्था छ ।

सर्लाही । सामुदायिक तथा ग्रामीण विद्युतीकरण कार्यक्रमबाट मधेशका ४ सय ३ परिवार लाभान्वित भएका छन् । महिला, विपन्न र सीमान्तकृत समुदायको आर्थिक उपार्जनका लागि भन्दै एसियाली विकास बैंकको सहयोगमा मधेशका आठ जिल्लाका आठ पालिकामा सञ्चालित कार्यक्रमबाट ४ सय ३ परिवार लाभान्वित भएका हुन् । आयोजना प्रमुख रणधीर पाठकका अनुसार अहिले मधेशका आठ जिल्लाका आठ पालिकामा उक्त कार्यक्रम सञ्चालन गरिएको छ ।

महिला, विपन्न र सीमान्तकृत समुदायको आर्थिक तथा सामाजिकस्तर उठाउने, उद्यमशील बनाउने तथा आर्थिक आयआर्जनमा जोड्ने उद्देश्यले सन् २०२२ देखि परियोजना सुरु भएको उनले जानकारी दिए । एसियाली विकास बैंक, नर्वे सरकार र नेपाल विद्युत् प्राधिकरणको साझेदारीमा सर्लाहीको नगरपालिका, सप्तरीको कञ्चनपुर नगरपालिका, सिरहाको लाहान नगरपालिका, धनुषाको बटेश्वर गाउँपालिका, महोत्तरीको बर्दियास नगरपालिका, रौतहटको

चन्द्रपुर नगरपालिका, बाराको कलैया उपमहानगरपालिका र पर्साको पटेर्वा सुगौली गाउँपालिकामा सञ्चालित सामुदायिक तथा ग्रामीण विद्युतीकरण कार्यक्रम सञ्चालन गरिएको नेपाल विद्युत् प्राधिकरण मधेश प्रदेशका प्रमुख शम्भु कुसियत यादवले जानकारी दिए । उनका अनुसार महिला, विपन्न र सीमान्तकृत समुदायको आर्थिक तथा सामाजिकस्तर सुधार गरी सहज रूपमा जीविकोपार्जन गराउन, विद्युत् सेवा सुधार गर्न, प्रविधिसँगै सीप र क्षमता विकास गर्दै उद्यमी बनाउन तथा प्रोत्साहन गर्न कार्यक्रम सञ्चालन

गरिएको हो । सप्तरीका ४८, सिरहाका ५२, धनुषाका ४७, महोत्तरीका ५२, सर्लाहीका ५०, रौतहट ५३, बाराका ४८ र पर्साका ५३ परिवार सामुदायिक तथा ग्रामीण विद्युतीकरण कार्यक्रममा जोडिएका उहाँले जानकारी दिए । विकासको मूलधारबाट पछाडि परेका समुदायस्तरमा विद्युत् पहुँच विस्तार भएसँगै आफूहरू विकासको गतिसँग जोडिएको अनुभूति भएको स्थानीयको भनाइ छ । सरकारले बिजुली वितरणका लागि मातै सामूहिक वा सहकारी संस्था बनाउने नभई स्थानीय तहमा लघु विद्युत् आयोजना निर्माण गर्न प्राविधिक र आर्थिक सहयोग गर्नुपर्ने स्थानीयले आवश्यकता औल्याएका छन् । ग्रामीण विद्युतीकरण कार्यक्रमले ग्रामीण क्षेत्रमा हजारौँ साना उद्योग सञ्चालनमा सहयोग पुऱ्युका साथै गरिबी निवारणमा सहयोग पुऱ्याएको छ । ग्रामीण विद्युतीकरणमा लागेका सहकारी संस्थाहरू सबल बन्नुपर्ने, विद्युत् महसुल उठाउने काम पारदर्शी बनाइनुपर्ने, सरोकार भएका निकायबीच सहकार्य र समन्वय हुनुपर्नेमा स्थानीयले जोड दिएका छन् । रासस

सम्पादकीय

यो वर्ष तापक्रम ६५ प्रतिशतसम्म बढ्ने पूर्वानुमान

मङ्सिर १५ देखि फागुन १६ सम्म हिउँदको समयमा देशका अधिकांश क्षेत्रमा सरदरभन्दा कम वर्षा हुने पूर्वानुमान छ । यसको मतलब पृथ्वीमा चिसोपना कम हुनेछ । चिसोपना कम हुने बित्तिकै अधिकतम तापक्रम र न्यूनतम तापक्रम सरदरभन्दा बढी हुने र तापक्रम वृद्धि हुने जल तथा मौसम विज्ञान विभागले जनाएको छ । यो वर्ष हिउँदमा हिउँदमा सुदूरपश्चिम र कर्णाली प्रदेशका उत्तरी भूभाग र गण्डकी प्रदेशका उत्तर–पश्चिम भूभागमा सरदरभन्दा कम, सरदर र सरदरभन्दा बढी वर्षा हुने समान सम्भावना देखिएको छ । सुदूरपश्चिम प्रदेशका पूर्वी तथा दक्षिणी भूभाग, कर्णालीका दक्षिणी भूभाग, लुम्बिनीका पश्चिमी भूभाग, बागमतीका दक्षिणी भूभाग, मधेशका उत्तरी भूभाग र कोशी प्रदेशका

मध्य तथा पूर्वी भूभागमा सरदरभन्दा कम वर्षा हुने सम्भावना ५५ देखि ६५ प्रतिशत रहेको छ । वर्षा नहुने ६५ प्रतिशत पूर्वानुमानले पनि तापक्रम बढ्ने संकेत गरेको हो । सुदूरपश्चिम र कर्णाली प्रदेशका मध्य भूभाग, लुम्बिनीका मध्य तथा पूर्वी भूभाग, गण्डकीका पूर्वी भूभाग, बागमतीका मध्य तथा उत्तरी भूभाग, मधेशका दक्षिणी भूभाग र कोशी प्रदेशका केही भूभागमा सरदरभन्दा कम वर्षा हुने सम्भावना ४५ देखि ५५ प्रतिशत छ । सरदरभन्दा कम वर्षा हुने सम्भावना ३५ देखि ४५ प्रतिशत अन्य भूभागमा पनि देखिएको छ । यसले देशका अधिकांश भूभागमा सरदरभन्दा बढी अधिकतम तापक्रम हुने आकलन छ । गण्डकी प्रदेशका उत्तरी र दक्षिणी भूभाग,

बागमतीका दक्षिण भूभाग र कोशीका उत्तरी र दक्षिण–पश्चिम भूभागमा अधिकतम तापक्रम सरदरभन्दा बढी हुने सम्भावना ५५ देखि ६५ प्रतिशत छ । कर्णाली प्रदेशका उत्तरी भूभाग, लुम्बिनीका उत्तरी भूभाग र कोशी, बागमती र गण्डकी प्रदेशका बाँकी भूभागमा सरदरभन्दा बढी तापक्रम हुने सम्भावना ४४ देखि ५५ पूर्वानुमान छ । सुदूरपश्चिम, कर्णाली प्रदेशका दक्षिण–पश्चिम भूभाग र लुम्बिनी प्रदेशका पश्चिम भूभागमा अधिकतम तापक्रम सरदरभन्दा बढी हुने सम्भावना ३५ देखि ४५ प्रतिशत छ । लुम्बिनी प्रदेशका दक्षिणी भूभाग र मधेश प्रदेशका भूभागमा सरदरभन्दा कम, सरदर र सरदरभन्दा बढी अधिकतम तापक्रम हुने समान सम्भावना छ । न्यूनतम

तापक्रम देशभर सरदरभन्दा बढी हुने सम्भावना छ । सुदूरपश्चिम प्रदेशका उत्तरी र दक्षिण पश्चिम भूभाग, कर्णाली प्रदेशका मध्य तथा उत्तरी भूभाग, लुम्बिनी प्रदेशका अधिकांश भूभाग, बाग्मती प्रदेशका उत्तर–पूर्व र दक्षिण पश्चिम भूभाग, मधेश प्रदेशका अधिकांश भूभाग र कोशी प्रदेशका दक्षिण र उत्तर–पश्चिम भूभागमा न्यूनतम तापक्रम सरदरभन्दा बढी हुने सम्भावना ५५ देखि ६५ प्रतिशत छ । यस्तै, देशका बाँकी भूभागमा सरदरभन्दा बढी हुने सम्भावना ३५ देखि ५५ प्रतिशत रहेको जनाइएको छ । यसको अर्थ हो, जाडोमा जाडो बढी हुनेछ भने गर्मी त सुकखापनले ल्याउने नै भयो । यसले मानवजीवन यो वर्ष प्रभावित हुने देखिन्छ ।

पाञ्चाल देश (पनौती): ‘योमरी’को उद्गमस्थल भएको जनविश्वास

राजकुमार पराजुली

‘योमरी पुन्ही’ पर्व विशेषतः नेवार समुदायमा प्रख्यात छ । यस पर्व वर्षभरिको १२ पूर्णिमामध्ये मङ्सिर महिना अर्थात् मार्गशुक्ल पूर्णिमालाई योमरी पुन्ही अर्थात् धान्य पूर्णिमा भन्ने गरिएको हो । योमरी पूर्णिमा अर्थात् थिङ्ग्ला पुन्ही यस वर्ष बिहीबार मङ्सिर १८ गते मनाइँदैछ । लिच्छवीकालीन समयमा ‘पाञ्चाल देश’ भन्ने एउटा स्थल थियो, जो हाल काभ्रेपलाञ्चोकको पनौती नगर हो । लिच्छविकालीन ग्रन्थअनुसार ‘महासत्व’ नाम गरेका एक राजकुमारले जङ्गलमा भोकाएका बधिनी र केही डमरू देखेपछि आफ्नै शरीरको मासु खुवाएका थिए । उनै राजकुमार महासत्वका कङ्काल र लुगा पुरे उक्त स्थानमा एउटा चैत्य निर्माण गरिएको छ । जुन स्थानलाई अहिले ‘नमोबुद्ध’ भनिन्छ । ‘पाञ्चाल देश’ अर्थात् पनौतीमा महासत्वको जन्म भएको जनविश्वाससहित प्रत्येक वर्ष भाद्रकृष्ण त्रयोदशीका दिन यहाँ नमोबुद्धको जात्रा पनि लाग्ने गर्दछ । लिच्छवीकालीन ग्रन्थमा समेटिएको घटनाक्रमअनुसार योमरी पूर्णिमाको प्रचलन पनौतीबाट शुरुआत भएको स्थानीय ज्येष्ठ नागरिक बताउँछन् । उतिबेलाको पाञ्चाल देशको महासत्व राजकुमार र सुचन्द्र नाम गरेका महाजनको कथाले योमरीको उद्गमस्थल पनौती भएको पुष्टि गर्न सकिने स्थानीय राजाराम कर्माचार्य बताउँछन् । उन भन्छन्, ‘पाञ्चाल देशको महासत्व राजकुमार र सुचन्द्र नाम गरेका महाजनको कथाले योमरीको प्रचलन शुरुवात पनौतीबाट भएको विश्वास गर्दै आएको होँ ।’ पनौतीको इतिहासकै आधारमा नेपालका अन्य स्थानमा विशेष गरी नेवारी समुदायले योमरी पूर्णिमा धुमधामका साथ मनाउँदै आएका कर्माचार्यको भनाइ छ । अहिले यो पर्वले सबै समुदायलाई मोहित बनाउँदै लगेको पाइन्छ । महासत्वलाई गौतम बुद्धको पूर्वजन्मसमेत रहेको मानिँदै आइएको छ । ग्रन्थअनुसार तत्कालीन पाञ्चाल देशमा एक सुचन्द्र नाम गरेका महाजन थिए । धर्मात्मा सुचन्द्रले आफ्नो दयालु श्रीमतीसँग जीवन गुजारा गरिरहँदा सन्तान अभावको पीरमा भगवान विष्णुको प्रार्थना गर्ने गर्थे । मार्गशुक्ल पूर्णिमाको दिन सुचन्द्र दम्पतीले सरसफाइको काम सकेर रोटी (योमरी) पकाउन लाग्दा भगवान् कुबेरले भेष बदलेर गरिब ब्राह्मणको रूपमा उनीहरूका घर आएर भिक्षा माग्नु थाले ।

सुचन्द्रकी श्रीमतीले एउटा गरिब बुढो ब्राह्मण पिँढीमा बसेर भिक्षा माग्दै गरेको देखेर माया जाग्रो र ब्राह्मण रूपधारी कुबेरलाई आफ्नो घरभित्रै बोलाएर ब्राह्मणले लगाएको पुरानो झुन्रो लुगालाई नयाँ फेरिदिएपछि अन्यत्र जान हतारिएका ब्राह्मणलाई पुनः एकछिन घरमा बस्न अनुरोध गर्दै तातोतातो योमरी खान अनुरोध गर्दा श्रद्धापूर्वक आफूलाई भोजन गराएकाले कुबेर प्रसन्न भई आफ्नो असली रूपमा देखाएर भगवान् कुबेर अन्तर्धान भएका थिए । त्यसअघि कुबेरले आफ्नो परिचय दिइसकेपछि धानको भकारीमा लक्ष्मी, कुमार, गणेश र आफ्नै प्रतिरूप राखी योमरीका साथ विधिपूर्वक पूजा गर्न अनुरोध गरेको थियो । कुबेर उनीहरूको घर आएको दिन मङ्सिर शुक्ल पूर्णिमा थियो । पूजाकै प्रभावले दुई दम्पती सुखपूर्वक रहन थाले । दिन, हप्ता, महिना, वर्ष हुँदै यो कुरा सबैतिर फैलिन थाल्यो । त्यसपछि सबैले योमरी पुन्हीका दिन घर तिलपोत गरेर योमरी बनाई धानको भकारीमा लक्ष्मी, कुमार, गणेश र कुबेरको प्रतीक राखेर विधिपूर्वक पूजा गर्ने चलन चलाएका थिए । त्यो

बेलादेखि नेवार समुदायमा घरघरमा योमरी पकाई खाने चलनको थालनी भएको मानिन्छ । तिवारमा देउसीभेलो खेले जस्तै यस दिन साँझ टोलटोलका घरघरमा गएर युवायुुवतीले गीत गाउँदै योमरी तथा धान, चामल, दामलगायत मान्ने ‘त्यःछि त्यः बकछि त्यः’ खेल्ने मल्लकालीन प्रचलन पछिल्लो समय कहींकतै मात्रै चल्ने गरेको पाइन्छ । योमरी मान्ने क्रममा घरघरमा गएर यस्तो गीत गाउने प्रचलन छ ।

*ट्यो सिं ट्यो, बकसिं ट्यो
लटापाटा कुलिचाँ जुसिट्या ।
ब्यु मह ल्यासे, म्ह ब्यु म्ह बुढीकुटी चा
छिमनचुकी जिमनचुकी, बिगोसा याकन्चुँ ॥
अर्थात्
'जुनसुकै भाँडाबाट भए पनि झिरेर देऊ
माना–पाथी जेबाट जति दिए पनि देऊ ।
दिने मान्छे राम्रो, नदिने मान्छे नराम्रो ।
तिम्रो पनि जाडो, हाम्रो पनि जाडो
दिने भए छिटो देऊ' ...*

यही दिन बनेपा र पनौतीको सीमास्थलमा अवस्थित धनेश्वर महादेवमा ठूलो मेला लाग्ने भएकाले मेला भर्न टाढाटाढाबाट भक्तजन आउने गर्दछन् । लिच्छवीकालीन ग्रन्थमा उल्लेखित सुचन्द्र महाजनको कथा अर्धवर्मा पालाको बौद्धग्रन्थ ‘रत्नबदाने बुद्ध वचन’मा पनौतीमा सुचन्द्र महाजन दम्पतीको बसोबास भएको उल्लेख भएको पाइन्छ । कथाका पोख्त स्थानीय पूर्णभक्त कोङ्गाका अनुसार यःमरीको विषयमा पनौतीबाहेक कुनै ग्रन्थ तथा ऐतिहासिक दस्तावेजमा पाइँदैन । पनौतीबाट शुरुवात भएको भन्नेबारे पुस्तौँदेखिका स्थानीय वृद्धहरूले भन्दै पूर्णभक्त कोङ्गाले बताउँदै आजुनभएको छ । योमरीको प्रचलनबारे बुझ्ने जो कोहीले कोङ्गालाई भेटेपछि विश्वस्त भएका उदाहरण पनि भेटिन्छन् ।

यःमरी चामलको पिठोबाट बनाइन्छ । पानीमा पिठो मुष्टेपछि लाम्चो चुच्चो परेको आकारमा ढालेर त्यसको मुख बन्द गर्नुअघि भित्र स्वादअनुसार तताएको चाकु, खुवालगायत मनपर्ने सामग्री हालेर आकार दिइन्छ । यसरी योमरी भरेर आकार दिएपछि फोसीमा बफाएर पकाउने गरिन्छ । कोङ्गाका अनुसार योमरी पकाउन सबैभन्दा पहिले फोसीमा पानी राख्ने र त्यसपछि फोसीमाथि पटासी अनि पटासीमा पराल राखेर त्यसमाथि योमरी राखिन्छ । यसलाई माथिबाट भेगाः ले छोप्नुपर्छ र पकाउन शुरु गरेको करिब २० मिनेटपछि योमरी पाक्छ । मङ्सिरमा नयाँ धान घरमा भित्र्याइएपछि नयाँ चामलको पिठो पिनेर ल्याएर त्यसबाट बनेको पहिलो खानेकुरा भगवान्लाई चढाउने चलन छ । जुन आकार दिएर भगवान्लाई योमरी चढाइन्छ, त्यो धानको थुप्रोजस्तै देखियोस् भनिएकाले यस्तो आकार दिने गरिएको हो । यो आकार र चढाउने चलन सृष्टिकर्तालाई धन्यवाद र सम्मान दर्शाउने माध्यमका रूपमा लिने गरिन्छ ।

स्थानीय साहित्यकार सूर्यप्रसाद लाकोजुले योमरीसँग जोडेर पनौतीको कथासमेत प्रकाशित गरेको छ । उनको कथामा योमरीको बारेमा पाञ्चाल देशसँग जोडेर यसको शुरुवात र प्रचलन विस्तारबारे विस्तृतमा उल्लेख गरेको छ । उनले पनि पनौतीबाट जन्मेको योमरी पर्व हाल विस्तार भएर नेपालका कुनाकाप्चामा पुगिसकेको जनाउनुभएको छ । उन भन्छन्, ‘यो पर्व पनौतीको महत्वपूर्ण पर्वहरू मध्येको एक हो, चाडपर्वको क्षेत्रमा यो पर्वको विशिष्ट स्थान रहेको छ ।’

‘योमरी’ नेपाल भाषाको शब्द हो । ‘यो’ को अर्थ मनपर्ने र ‘मरी’को अर्थ रोटी हो । यसरी ‘योमरी’ लाई अष्ट्याउँदा यसको शाब्दिक अर्थ ‘मन पर्ने रोटी’ हुन्छ । प्रायः चाकु र तिल हालेर बनाइने यो रोटी विशेष किसिमको माटोको भाँडा ‘पोटासी’मा बफाएर पकाउने गरिन्छ । पछिल्ला केही वर्षदेखि खुवा तथा अन्य मनपर्ने परिकार हालेर यःमरी बनाउने प्रचलन बढ्दै गएको पाइन्छ । लाकोजुका अनुसार दुईदेखि १२ वर्षसम्मका बालबालिकाको जोरवर्ष परेको जन्मदिनमा (२, ४, ६, ८, १०, १२) बालकको वर्षअनुसारको यमरी राखी माला बनाएर जन्मदिनमा लगाइदिने प्रचलन छ । बाह्र वर्ष नाघेपछि भने योमरीको माला लगाई जन्मदिन मनाउने चलन हट्नेछ । त्यस्तै गर्भवती महिलालाई बच्चा जन्मुभन्दा पहिले माइतीका तर्फबाट योमरीसहित विभिन्न परिकारको भोज खुवाउने चलन पनि छ । नेवार समुदायमा बुढाबुढीको जङ्को (भीम रथारोहण) गर्दा पनि योमरी चाहिन्छ । उपत्यकाको रातो मच्छेन्द्रनाथ र सेतो मच्छेन्द्रनाथको रथ तान्नुअघि योमरी छर्ने प्रचलन अद्यावधिक कायम छ । यसप्रकार योमरीको नेपाली संस्कृति र संस्कारमा ठूलो स्थान रहेको देखिन्छ । डा चन्द्रा बज्राचार्यका अनुसार विशेषगरी नेवार जातिले आफ्नै प्रकारको रोटी अर्थात् योमरी पकाई खाने गर्दछन् र त्यही विशेष रोटीको नाउँमा उक्त पूर्णिमाको नाम नै ‘योमरी पुन्ही’ रहन गएको हो । यो पूर्णिमा थिङ्ग्ला पुन्ही, मार्ग पूर्णिमा, यःमरि पुन्ही, धान्य पूर्णिमा, गँडु पूर्णिमा आदि नामबाट पनि प्रचलित छ । दसैँमा पहिले जमरा छरेर उखेली सकेपछि मात्र धान काट्ने काम शुरु गर्ने र योमरी पुन्हीसम्ममा धान भित्र्याइसक्नुपर्छ भन्ने धारणा रहँदै आएको छ ।

यस्तै यस दिन पनौतीको काँठगुणेशमा धुमधामसँग जात्रा लाग्ने गर्दछ । पूजाबिहीबारासहित खटमा राखिएका गणेशलाई नगर परिक्रमा गरिने यो जात्राको पनि विशेष महत्व छ । स्थानीयले बिहान योमरी पकाई खानुअघि योमरी राखेर नगरभित्रका देवीदेवताको पूजा गर्ने चलन छ । बेलुका शुद्ध गरी छुट्याइ राखेको अमरीका साथ कुमार, गणेश, कुबेर र लक्ष्मीको पूजा यसरी पूजा गरेको यमरीलाई चार दिनपछि भक्तिपूर्वक अर्चना गरी प्रसाद फिकिन्छ र अमरीलाई प्रसादका रूपमा बाँड्ने प्रचलन पनि छ । अर्को किंवदन्ती अनुसार राजा प्रताप मल्लले विसं १२७ मा रानीपोखरी बनाइसकेपछि विभिन्न तीर्थस्थलको जल राख्ने क्रममा पनौतीस्थित त्रिवेणीघाटको जल पनि राखेको शिलालेखमा उल्लेख गरिएको इतिहासविद्ले जनाएका छन् । तीन नदीको सङ्गमस्थल त्रिवेणीघाटमा पुण्यमाता र रोशी खोलाबाहेक पद्ममावती नदी गुप्त रूपमा बहिरहेको मान्यता रहेको छ ।

जन्मेदेखि मृत्युसम्मका धार्मिक क्रियाकलाप हुने पनौतीको उक्त त्रिवेणी सङ्गममा होह्र वर्षको माघ महिनामा साँखु र भक्तपुरमा महावनारायण देवतालाई यहाँ ल्याई दुई दिनसम्म राख्ने पनि गरिन्छ । भारतको प्रयागमा गङ्गा र यमुना नदीको सङ्गममा गुप्तपुरले सरस्वती मिसन नदी बहे झैँ पनौतीस्थित रोशीलाई रुद्रावती नदी, पुण्यमाता नदीलाई लिलावती र गुप्तपुरले बहेकी ब्रम्हायणी मन्दिरको मुनिबाट दूध बग्ने नदी पद्ममावती मानिँदै आइएको छ । यहाँस्थित त्रिवेणीघनटान हरेक १२ वर्षमा मकर मेला लाग्ने गर्दछ । मकर मेलामा प्रमुख परिकारका रूपमा योमरीलाई लिइने गरिन्छ । रासस

नेवार समुदायले मनाईने चाडपर्वहरूमध्ये प्रमुख मौलिक पर्व हो, ‘यःमरी पुन्ही’ । हेमन्त ऋतुमा पर्ने यो पर्व मार्ग शुक्ल पूर्णिमा अर्थात धान्य पूर्णिमाको अवसरमा बिहीबार धुमधामले मनाइँदैछ । नेपाल सम्बतको दोस्रो महिना थिंलामा पर्ने भएकाले यसलाई ‘थिंला पुन्ही’ पनि भनिन्छ ।

नेवार समुदायमा कृषिसम्बन्धी धेरै चाड पर्वहरू मनाउने गर्दछन् । मौसम अनुसारको खानपान गर्न सियालु नेवार समुदायले खाने पकवानको नामबाटै चाडपर्वलाई परिचित गराएका छन् । मार्ग शुक्ल पूर्णिमाको दिन मनाइने यःमरी पुन्ही पर्वको नाम स्वादिष्ट पकवान यःमरीबाट प्रख्यात छ । ‘विशेषगरी चामलको पिठोबाट बनाइने पकवान यःमरी खाने पूर्णिमाको दिन मनाइने भएकाले यसपर्वको नाम यःमरी पुन्ही रहन गएको हो, ‘संस्कृतिकर्मी हरिशरण राजोपाध्याले भने । कृषि कर्म गर्नेहरूका लागि यो पूर्णिमाठूलो पर्व मानिन्छ । यसदिन पुर्वी पहाडी जिल्लाका किराँत समुदायले उभौली पर्व मनाउँछन भने उपत्यकाका ज्यापु समुदायले ज्यापु दिवसका रूपमा मनाउने गर्दछन् । यस्तै खसआर्य समुदायले यस दिन कुल पूजा, देवाली पुजा गर्ने प्रचलन रहेको छ ।

नेपाल भाषामा ‘यः’ भनेको मनपर्ने र ‘मरी’ भनेको रोटी वा मिठाई भन्ने अर्थ लाग्छ । यःमरी लाई पञ्चतत्वको रूपमा पनि स्वीकार गर्छन् । यःमरीमा धरतीको रूपमा चामलको पिठो, अग्नीको रूपमा चाकु, जलको रूपमा पानी, आकाशको रूपमा खाली ठाउँ र वायुको रूपमा तिललाई लिइन्छ । नयाँ धान भित्र्याएको खुशीयालीमा मनाउने यो चाडमा भखैर भित्र्याएको धानको चामलबाटै यःमरी बनाई नयाँ धान राखिएको भकारी एवं भण्डारमा यःमरीसँगै लक्ष्मी, गणेश, कुबेर, नांगलो, सुकुन्दा, कुचो समातेको मान्छे, पानस, कछुवा आदिको मूर्तिसहित चेप्टो सानो सानो पात आकारको ल्हाँचामरी (मुठुमारी) बनाई पूजा गरी चढाउने गरिन्छ ।

धानका भकारी र अन्नका भण्डारमा यःमरी चढाउँदा धनलक्ष्मी प्रसन्न भई घर अन्नले भरिपूर्ण हुनुका साथै धनलभा हुने जनविश्वास रही आएको छ । यसरी चढाएको यःमरी चार दिनपछि प्रसादको रूपमा बिहे भएका छोरीचेलीलाई बोलाएर परिवारसँगै बाँडेर खाने चलन रहेको छ ।

यःमरी पुन्हीको साँझपख टोलटोलमा केटाकेटी, युवायुवती जम्मा भई योमरी मान्ने प्रचलन रहेको छ । यःमरी मान्ने प्रचलन यस दिनको एक महत्वपूर्ण सांस्कृतिक पक्ष पनि हो, जसलाई ‘त्यसित्य’ भन्ने गरिन्छ । यःमरी माग्दा गाइने गीत यस प्रकार छः

त्य छिं त्य, बक छिं त्य

*थाबले यागु सामा वलः, यःमरी छगः ति यः
व्यूसा ल्यासे म्ह, मव्यूसा सितिकुती
न्याग व्यूसा काय् वुई, छग व्यूसा म्याय् वुई
तालापाता कुलिचाँ जुसैं त्यः
यःमरी माकु, उकि दुने चाकु
व्यूसा ल्यासेचा, मव्यूसा बुरीचा*
अर्थात चार माना, दुई माना अर्दु भौडामा देउ, यो सालको बाली भित्रियो यःमरी एउटा देउ, यःमरी दिए तरुनी नदिए चाउरी बुढी, दुईटा दिए छोरा जन्मिन्छ एउटा दिए छोरी जन्मिन्छ, मानापाथी भरिभरे देउ, यःमरी मीठो, त्यसभित्र चाकु, दिए तरुनी नदिए बुढी । उल्लेखित लोकभाका बिहीबारका नयाँ

पुस्तालाई गाउन त आउँछ, तर उनीहरु त्यो भाका गाउँदै यःमरी माग्नु जान्छन् । त्यसबेला पनि कुनै कुनै युवा वर्ग आधुनिक संस्कृतिमा रम्य थालेसँगै लोकसंस्कृतिबाट विमुख हुँदै जाँदा यःमरी माग्नु छाडेपछि यो प्रचलन लोप हुँदै गएको संस्कृतिकर्मीहरु बताउँछन् । यःमरी नयाँ धानको चामलको पिठोलाई शुद्ध पिउ हालेर तातो पानी हाल्दै मुछ्नु पर्दछ । यःमरीको लागि ताइचिन धानको चामलको पिठो भए राम्रो मानिन्छ । नरम हुने गरी मुष्टिएपछि हावाबाट बचाउन सफा कपडाले छोप्नुपर्छ । हावाको प्रत्यक्ष सम्पर्क परेमा मुष्टिएको पीठो कडा हुन्छ । पिठो कडा भएमा यःमरी बनाउन कठिन पर्नेका साथै यःमरी फुट्छ ।

त्यसपछि पिठोको डल्लोललाई चोर औँलाले छेड्नुपर्छ । औँला घुमाउँदै जाँदा पिठोको डल्लो पातलिँदै जान्छ । पातलो डल्लो झन्डै शङ्खको आकारमा परिणत हुन्छ । यसरी गर्दै जाँदा रोटी रहन गएको इतिहास तथा संस्कृतिविद आकारमा यःमरीसँगै लक्ष्मी, गणेश, कुबेर, नांगलो, सुकुन्दा, कुचो समातेको मान्छे, पानस, कछुवा आदिको मूर्तिसहित चेप्टो सानो सानो पात आकारको ल्हाँचामरी (मुठुमारी) बनाई पूजा गरी चढाउने गरिन्छ ।

धानका भकारी र अन्नका भण्डारमा यःमरी चढाउँदा धनलक्ष्मी प्रसन्न भई घर अन्नले भरिपूर्ण हुनुका साथै धनलभा हुने जनविश्वास रही आएको छ । यसरी चढाएको यःमरी चार दिनपछि प्रसादको रूपमा बिहे भएका छोरीचेलीलाई बोलाएर परिवारसँगै बाँडेर खाने चलन रहेको छ ।

यःमरी पुन्हीको साँझपख टोलटोलमा केटाकेटी, युवायुवती जम्मा भई योमरी मान्ने प्रचलन रहेको छ । यःमरी मान्ने प्रचलन यस दिनको एक महत्वपूर्ण सांस्कृतिक पक्ष पनि हो, जसलाई ‘त्यसित्य’ भन्ने गरिन्छ । यःमरी माग्दा गाइने गीत यस प्रकार छः

केही समयअघि माइतीबाट दही च्यूरा खुवाउन जाने चलन छ । त्यसबेला पनि कुनै कुनै समुदायमा एक सय आठवटा यःमरी लैजानुपर्ने चलन रहेको छ । त्यस्तै नयाँ घर वा मन्दिर बनाउँदा, मन्दिरमा नयाँ पताका चढाउँदा पनि घर र मन्दिरको धुरीबाट पूजा गरेर लडुसँगै यःमरी खसाल्ने चलन छ । वैज्ञानिक हिसाबले पनि यःमरीको महत्व रहेको पाइन्छ । जाडो महिनामा मनाइने यःमरी पुन्हीमा पकाइने पकवान यःमरीमा रहेको चाकु र तिलले शरिरमा न्यानो दिने र चिसोबाट हुने विभिन्न रोगबाट समेत सुरक्षित राख्न मद्दत गर्दछ । यस पुर्णिमाका रातलाई सबै भन्दा लामो रातको रूपमा पनि लिइन्छ । यस रातका सुत्न नपुने मान्छेहरूलाई जिन्दगीमा कहिले पनि सुत्न पुग्दैन भन्ने लोककथन पाइन्छ । यस पुर्णिमाको भोलिपल्टदेखि यःमरीको चुच्चो जतिकै दिन लम्बिन्दै जान्छ भन्ने जनविश्वास रहेको छ । धार्मिक कथन अनुसार तत्कालीन पाँचाल देशमा सुचन्द्र नाम गरेका दानी महाजनको पतिपत्नी दुबैले गरिबहरूप्रति अत्यन्त दया राखी खानेकुरा र लुगाफाटा दान गर्ने गर्दथे । उनीहरूको दयालु स्वभावको सर्वत्र चर्चा थियो । एक दिन कुबेरले यी दुवै पति पत्नीको एक पटक परीक्षा गर्नुभन्थ्यो भन्दै गरिबको भेष धारण गरी सुचन्द्रको घर आँगनमा मान्न गएछन् । गरिब रूप धारण गरेको कुबेरलाई सुचन्द्र दम्पतिले साह्रै श्रद्धापूर्वक घरभित्र लगेर नयाँ लुगा लगाउन दिई मीठो मीठो खाने कुरा खुवाएछन् । त्यसपछि गरिवरूपी कुबेरलाई साह्रै लज्जा भएछ र उनले आफ्नो सबकली रूपमा दर्शन दिएछन् । केहीबेर ज्ञानगुणका कुराहरू गरेछन् । त्यसपछि यःमरी बनाउने विधि सिकाई बफाउने तामाको भाडा समेत दिई अन्तःस्थान भएछन् । कुबेरले सिकाएबमोजिम सुचन्द्र दम्पतीले नयाँ चामलको पिठोको यःमरी, कुबेर र अन्नपूर्ण देवी बनाइ अन्नको भकारीमा ४ दिनसम्म पूजा गरेछन् । यःमरी आफूले खाई अरूलाई पनि बाँडेरछन् । त्यसपछि उनीहरूले अन्नहरू जति दान दिन्छन् त्यति नै भारिने भएछ । श्रीसम्पत्ति पनि अभिवृद्धि भएछ । कुबेरको प्रतीक यःमरी बनाई धानको भकारीमा राखी पूजा गर्नाले धान कहिल्यै पनि नसकिएको हुनाले त्यस बेलादेखि नै यो परम्परा चलेको हो भन्ने जनश्रुति छ । यो चाड बौद्धमार्गीहरूले पनि मनाउँदै आएका छन् । बौद्धमार्गीहरूले यःमरीको प्रतीकलाई चैत्यको रूप हो भन्छन् भने हिन्दू मार्गी नेवारहरूले सिन्हम्हुको प्रतीक भनेर अष्ट्याउँदै आएका छन् । रासस

‘नागरिकको सुझाव मात्र घरदैलोमा सरकार’

ललितपुर । बिहीबार प्रसिद्ध बङ्गलामुखी दर्शन गर्न दर्शनार्थीको उसै पनि भीडभाड हुन्छ । त्यसमा पनि नेवार समुदायको ठूलो चाड योमरी पुन्हीको विशेष दिन भएकाले बिहीबार बङ्गलामुखी क्षेत्रको माहोल निकै रौनक थियो । योमरी चाडको अवसरमा सार्वजनिक बिदासमेत परेकाले सर्वसाधारण र तीर्थालु भक्तजनको घुइँचो हुने नै भयो । यही भीडभाडमा सङ्घीय सरकारको सञ्चार तथा सूचना प्रविधिमन्त्री जगदीश खरेल बङगलामुखी मन्दिर परिसर पुगे । मन्त्री आउनेबारे स्थानीय जनप्रतिनिधिलाई कुनै जानकारी थिएन । अकस्मात मन्त्री बङ्गलामुखी क्षेत्रमा आएपछि सर्वसाधारण र जनप्रतिनिधिसमेत अच्चम्मित भए । आफ्नै टोल र चोकमा पुगेका मन्त्रीसँग समस्या,

पीडा र अपेक्षाहरु प्रत्यक्ष राख्न पाउँदा उनीहरु प्रफुल्लित भए । ‘पहिला मन्त्री भेट्न सिंहदरबार जानुपथ्र्यो, तर अहिले मन्त्री नै जनता भेट्न घरदैलोमा आउनुभयो,’ स्थानीय प्रणव श्रेष्ठले भने, ‘नागरिक सरकारको साँच्चिकै अनुभूति भयो । यसरी नागरिकले मन्त्रीलाई प्रत्यक्ष भेटेर घर टोलमै समस्या राख्न पाउनु राम्रो हो ।’ बङ्गलामुखी क्षेत्रको गुठीमा योमरी पुन्हीको परिकार पकाउने काममा व्यस्त स्थानीय रेणु महर्जनले एक्कासी सञ्चारमन्त्री देखेपछि दङ्ग भइन् । काम गरिरहेकै स्थानमा मन्त्री आएर कुराकानी गर्दा महर्जनको मुहारमा खुसी देखिन्थ्यो । ‘मन्त्रीलाई प्रत्यक्ष भेट्न पाउँदा असाध्यै खुसी लागेको छ । यसरी कोही पनि मन्त्री आएका थिएनन्,’ महर्जनले भनिन् । सँगै काम गरिरहेकी सन्तु महर्जनलाई पनि मन्त्री भेट्दा पाउँदा औधी खुसी थिइन्

। सिँढीमा घाम तापिरहेका ८७ वर्षीय बाबुलाल महर्जनले मन्त्रीलाई आफ्नै घरमा भेटर जानुसँग भलाकुसरी गर्न पाउँदा अनौठो लागेको बताए । पहिला मन्त्रीहरु ठूलो पल्टिएर हिँड्ने गरेको अनुभव सुनाउँदै स्थानीय महेन्द्र महर्जनले यसरी मन्त्री घरघरै आएर जनतासँग भलाकुसारी गर्दा खुसी लागेको बताए । ‘सिंहदरबारभित्र सबै नागरिक पुग्न सक्दैनन् । मन्त्री भेट्न सबैका लागि सजिलो हुँदैन । त्यसैले सरकार नागरिक कहाँ पुग्नपर्छ,’ मन्त्री खरेलले भने, ‘कार्यक्रमको आवरणविना, औपचारिकताविनै जब मन्त्री नागरिकको बिचमा पुग्छ, तब मात्र देशका वास्तविक समस्या, पीडा र अपेक्षा बुझ्न सकिन्छ ।’ नागरिक सरकारसँग केही माग मातै गर्न खोजिरहेका हुँदैनन् बरु उनीहरूसँग समाधानका सुझाव

हुन्छन् भन्दै ती सुझाव सुन्ने साहस र समय सरकारसँग हुनुपर्ने उनको भनाइ छ । उनले भने, ‘यो नागरिक सरकार हो । सरकार सिंहदरबारमा मात्र सीमित छैन–सरकार त गाउँ–बस्ती, टोल–चोक र श्रमिकको पसिनामा छ । सिंहदरबार नै सरकार हो भन्ने भ्रम तोड्न अब सरकार आफैँ नागरिक कहाँ जानुपर्छ ।’ सञ्चारमन्त्री खरेलले मन्दिर दर्शनपछि स्थानीय समुदायसँग साक्षात्कार गरेका हुन् । उनले वडा ११ को कार्यालयमा जनप्रतिनिधि र सर्वसाधारणसँग सरकारले गर्नुपर्ने दायित्वबारे सुझाव लिए । जेन्जीआन्दोलनको जगमा बनेको वर्तमान नागरिक सरकारले नागरिककै मुद्दा, सुझाव र सरकारले गर्नुपर्ने दायित्वका बारेमा सरकार जनताको घरदैलोमा पुगिरहेको छ । ललितपुर महानगरपालिका–११ का कार्यवाहक वडाध्यक्ष जुवन तण्डुकारले सङ्घीय मन्त्रीले स्थानीय जनप्रतिनिधि र सर्वसाधारणसँग साक्षात्कार गरेर जनताको नजरमा उदाहरणीय कार्य गरेको उल्लेख गरे । उनले बङ्गलामुखी क्षेत्रको सडक गल्लीको तार व्यवस्थापन र सञ्चार सेवालाई प्रभावकारी बनाउन सञ्चारमन्त्रीसमक्ष माग गरे । वडा सदस्य सचिना परियारले जनताको घरदैलोमा पुगेर मन्त्रीले जनताको गुनासो सुन्ने र सुझाव ग्रहण गर्नु प्रशंसनीय कार्य भएको बताए । ललितपुर मात नभइ देशभरका टोल–छिमेक र समुदायमा पुगेर नागरिकका आवाज सुन्नु र तिनलाई नीतिमा रुपान्तरण गर्नु नै सरकारको दायित्व भएको मन्त्री खरेलले बताए । उनले भने, ‘जनताको साथ, सुझाव र विश्वासले अझै राम्रो काम गर्न प्रेरित बनाएको छ ।’ रासस

एमाले महाधिवेशनमा १० हजार स्वयंसेवक परिचालन गरिने

काठमाडौँ। नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी (एमाले)को आसन्न ११औँ राष्ट्रिय महाधिवेशनको उद्घाटनसत्रमा १० हजार स्वयंसेवक परिचालित हुने भएका छन् । एमालेको ११औँ महाधिवेशनको उद्घाटन यही मङ्सिर २७ गते भक्तपुरको सल्लाधारीस्थित खुल्लाचौरमा र बन्दसत्र काठमाडौँको भूकुटीमण्डपमा हुने तय भएको छ । पार्टीको महाधिवेशनका लागि गठित स्वयंसेवक परिचालन समितिका संयोजक भानुभक्त ढकालका अनुसार उद्घाटनको खुल्लासत्रमा उल्लेख्य जनसहभागिता हुने भएकाले १० हजार स्वयंसेवक परिचालन गर्ने व्यवस्था गरिएको बताए । संयोजक ढकालका अनुसार महाधिवेशनको बन्दसत्रमा करिब ५०० स्वयंसेवक हुनेछन् । ती स्वयंसेवक पार्टीका विभिन्न २४ जनसङ्गठन र विभिन्न कमिटीबाट माग गरिएको उनले बताए । एमालेले हालै गठन गरेको राष्ट्रिय स्वयंसेवक फोर्स (एनबिएफ)ले पनि स्वयंसेवाको समन्वय गर्नेछ । यसैबीच, सल्लाधारीस्थित नेपाल ट्रष्टको १०८ रोपनी क्षेत्रफलमा फैलिएको उक्त चौरमा एमालेका उपमहासचिव एवं महाधिवेशनको जनपरिचालन समितिका संयोजक प्रदीपकुमार ज्ञवालीसहितको टोलीले बुधबार अवलोकन गरेको छ । उनका साथै एमालेका केन्द्रीय प्रचार तथा प्रकाशन विभागका प्रमुख राजेन्द्र गौतम, केन्द्रीय सदस्य विनोद श्रेष्ठ, भक्तपुर जिल्ला अध्यक्ष वचन देउजा, उपाध्यक्ष एवं बागमती प्रदेशका स्वास्थ्यमन्त्री किरण थापा, जिल्ला सचिव विष्णु

तामाङलगायत सहभागी थिए । चौरमा करिब दुई लाख जनसहभागिताको क्षमता गरिएको संयोजक ढकालले उल्लेख गरे । उनका अनुसार त्यहाँ मञ्च व्यवस्थापन, शौचालयलगायत आवश्यक पूर्वाधार निर्माणका लागि स्वयंसेवक खटिस्केका छन् । उद्घाटनका दिन पूर्वबाट आउने सवरीसाधानलाई जगातीस्थित ईटा तथा टायल कारखानामा र पश्चिमबाट आउने सवारीसाधनलाई गङ्गाधरबाट कमरोटार क्षेत्रमा व्यवस्थापन गरिने उनले जानकारी दिए । महाधिवेशनमा आयोजक र निर्वाचित गरी दुई हजार ४ सय प्रतिनिधि रहनेछन् । महाधिवेशन यही मङ्सिर २७ देखि २९ गतेसम्म हुनेछ । **एमालेमा नीति र नेतृत्वका विषयमा विवाद छैन** नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी (एमाले) का उपमहासचिव विष्णुप्रसाद रिमालले पार्टीको आसन्न ११औँ राष्ट्रिय महाधिवेशनमा नीति र नेतृत्वका विषयमा कुनै विवाद नहुने बताएका छन् । प्रेस चौतारी नेपालद्वारा बिहीबार आयोजित संवाद कार्यक्रममा उपमहासचिव रिमालले लामो इतिहास र सङ्घर्ष हुँदै अन्तरपार्टी लोकतान्त्रिक अभ्यासबाट अघि बढेको पार्टी भएकाले स्वच्छ प्रतिस्पर्धा भएमा अस्वाभाविक मान्न नपर्ने बताए । ‘पार्टीभित्र नीतिको प्रश्नमा कुनै विवाद छैन । हामी जनताको बहुदलीय जनवादको मार्गदर्शनमा समृद्ध नेपाल, सुखी नेपालीको राष्ट्रिय गन्तव्य लिएर हिँडेका छौँ । यही स्थिर नीति र राष्ट्रवादी अडानका साथ मुलुकलाई नै नेतृत्व गर्न सक्ने क्षमता वर्तमान अध्यक्ष केपी शर्मा ओलीमा रहेको छ,’

उनले भने, ‘त्यस अर्थमा हामी मूल नेतृत्वलाई सघाउने गरी सामूहिक नेतृत्वको प्रणालीमा अघि बढ्नेछौँ । बाहिर चर्चामा आए जस्तो प्रतिस्पर्धा गर्न पाइँदैन या चुनाव हुँदैन पार्टीमा समस्या आउँछ भन्ने कुरा यथार्थ होइन ।’ एमालेको महाधिवेशनमा आयोजक र निर्वाचित गरी करिब दुई हजार ४ सय प्रतिनिधि रहनेछन् । मङ्सिर २७ देखि २९ गतेसम्म हुने महाधिवेशनको उद्घाटन भक्तपुरको सल्लाधारी र बन्दसत्र काठमाडौँको भूकुटीमण्डपमा हुनेछ । महाधिवेशनमा विद्युतीय भोटिङ मेसिन प्रयोग गर्ने नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी (एमाले)ले आसन्न ११औँ राष्ट्रिय महाधिवेशनमा नेतृत्व चयनका लागि विद्युतीय भोटिङ मेसिन प्रयोग गर्ने भएको छ । एमाले उपमहासचिव प्रदीप ज्ञवालीले नेतृत्व चयन प्रक्रिया छिटो छरितो बनाउन यसपटक पनि विद्युतीय भोटिङ मेसिन प्रयोग गर्ने बताए । एमालेले यसअघि चितवनमा सम्पन्न १०औँ राष्ट्रिय महाधिवेशनमा पनि विद्युतीय भोटिङ मेसिन प्रयोग गरेको थियो । ‘हामीले नेतृत्व चयनका लागि विद्युतीय भोटिङ मेसिन प्रयोग गर्ने निर्णय गरेका छौँ,’ उनले भने, ‘ऐण्डर आब्हान भइसकेको छ । चाँडै नै कुन कम्पनीले गर्ने भन्ने निर्णय हुन्छ ।’ महाधिवेशनले यसपटक एमालेमा १५ पदाधिकारीसहित २५१ जना केन्द्रीय कमिटी चयन गर्ने छ । गत भदौमा सम्पन्न दोस्रो विधान महाधिवेशनले पारित विधान संशोधन प्रस्ताव केन्द्रीय कमिटी संख्या घटाएको थियो ।

बुढानिलकण्ठलाई विश्व सम्पदा सूचीमा समावेश गर्न पहल

काठमाडौँ। बुढानीलकण्ठ नगरपालिकाले धार्मिक एवं पर्यटकीय गन्तव्यका रुपमा रहेको बुढानीलकण्ठ मन्दिरलाई विश्व सम्पदा सूचीमा समावेश गर्न पहल गर्दै आएको छ । संयुक्त राष्ट्रसङ्घीय शैक्षिक, सांस्कृतिक तथा वैज्ञानिक सङ्गठन (युनेस्को) सँग बुढानीलकण्ठ विश्व सम्पदा सूचीमा समावेश गर्न पहल गरिएको सो नगरका प्रमुख मीठाराम अधिकारीले बताए । नगरको १२औँ स्थापना दिवसका अवसरमा आयोजित कार्यक्रममा प्रमुख अधिकारीले

नेपाल सरकारको सम्बन्धित निकाय र पक्षसँग सो विषयमा विभिन्न चरणमा कुरा भएको जनाउनुभयो । उनले अधिग्रहण भएका सार्वजनिक जग्गा फिर्ता ल्याउन पालिका सक्रिय भएको बताए । प्रमुख अधिकारीले शिक्षा, स्वास्थ्य, पूर्वाधार र खेलकुदलाई प्राथमिकता दिइएको र शिक्षा क्षेत्रको बजेट बढाएर १३ करोड रुपैयाँसम्म पुर्‍याइएको जनाउँदै कक्षा १० सम्मका विद्यार्थीलाई दिवा खाजा उपलब्ध गराइएको बताए । सो पालिकाले ४ थपिएर ल्याउने सामुदायिक विद्यालयलाई पाँच लाख रुपैयाँ

र विद्यार्थीलाई एक लाख रुपैयाँ पुरस्कार दिँदै आएको जनाएको छ । नगरपालिकाले नगर अस्पतालबाट दैनिक ३ सय भन्दा बिरामीको उपचार गर्दै आएको छ । स्थापना दिवसका अवसरमा बागमती प्रदेशको श्रम, रोजगार तथा यातायातमन्त्री जयराम थापाले विकास, सुशासन र सेवा प्रवाहमा बुढानीलकण्ठ नगरपालिकाले गरेको कामप्रति प्रशंसा व्यक्त गरे । नगरका उपप्रमुख अनिता लामाले जनताले पाउने सेवालाई परिणामुखी बनाउन कर्मचारी संयन्त्रले राम्रो काम गर्दै आएको बताए ।

मङ्सिर २१ भित्र योजना छनोट गरेर पठाउन निर्देशन

सुर्खेत । कर्णाली प्रदेश सरकारले मङ्सिर २१ गतेभित्र आगामी आर्थिक वर्ष २०८३–८४ मा कार्यान्वयन गरिने योजनाको विवरण पठाउन निर्देशन दिएको छ । जिल्लास्थित कार्यालयमार्फत पत्राचार गर्दै प्रदेश सरकारले दोहोरोपन नपर्ने गरी योजनाको विवरण पठाउन निर्देशन दिएको हो । कर्णाली प्रदेश सरकारले आयोजनाको प्रस्ताव तथा छनोट प्रक्रियासम्बन्धी कार्यविधि २०८२ मा व्यवस्था भए बमोजिम स्थानीय सरकारका साथै प्रदेशसभा सदस्यलाई सो निर्देशन दिएको हो । यसअघि जभाभावी योजना छनोट गरेर टिपाउने चलनको अन्त्य गर्न प्रदेश सरकारले यो निर्देशन दिएको हो । जिल्लास्थित कार्यालयले स्थानीय तहलाई पत्राचार तथा सार्वजनिक सूचनामार्फत योजनाको नाम टिपाउन आग्रह गरिएको छ । प्रदेशसभा सदस्यहरुलाई जिल्ला कार्यालयमार्फत योजना टिपाउन सार्वजनिक सूचना जारी गरिएको छ । जिल्ला कार्यालयबाट प्राप्त

योजनालाई मन्त्रालयमा जम्मा गरेर अन्तिम छनोट गरेर योजना बैंकमा समावेश गरिने छ । योजना छनोट गर्दा दोहोरो नपर्ने गरी छनोट गर्न आग्रह गरिएको पूर्वाधार विकास कार्यालय, जाजरकोटका प्रमुख भूपेन्द्र जैसीले जानकारी दिए । कर्णाली प्रदेशका मुख्यमन्त्री यामलाल कँडेलले प्रदेशसभा सदस्यहरुलाई आआफ्नो जिल्लामा विनियोजित विकास बजेट प्रभावकारी रूपमा खर्च हुने वातावरण निर्माण गर्न आग्रह गरेको छ । प्रदेश योजना आयोगद्वारा वीरेन्द्रनगरमा आयोजित ‘आयोजनाको प्रस्ताव तथा छनोट, आयोजना बैंक, सशर्त, समपुरक र विशेष अनुदान कार्यान्वयन’ सम्बन्धी अन्तरक्रियामा मुख्यमन्त्री कँडेलले विकास बजेट कार्यान्वयनमा सांसदहरु उत्तिकै जिम्मेवार बन्नुपर्ने बताए । ‘विगतमा मनपरी सिफारिस हुँदै आएका योजनालाई रोक्न अब ५० लाखभन्दा माथिका सबै योजना आयोजना बैंकमा समावेश गरिने छन्’, उनले भने, ‘प्रणाली सुधारमा सरकार गम्भीर छ ।’

काठमाडौँ। प्रधानमन्त्री सुशीला कार्कीले सरकारले घोषित मितिमै निर्वाचन सम्पन्न गर्ने लक्ष्यसहित तयारी गरिरहेको बताएकी छन् । २२औँ ज्यापु दिवसका अवसरमा ज्यापु संस्कृति विकास कोषद्वारा बिहीबार आयोजित कार्यक्रममा प्रधानमन्त्री कार्कीले फागुन २१ गते हुने निर्वाचनमार्फत सत्ता युवापुस्ताको हातमा हस्तान्तरण गर्दै देशलाई द्रुत विकासको बाटोमा अघि बढाउन सरकार प्रतिबद्ध रहेको स्पष्ट पारिन् । भदौ २३ र २४ गतेको जेन्जी

आन्दोलनबाट धेरै पाठ सिकिएको उल्लेख गर्दै प्रधानमन्त्री कार्कीले जनआन्दोलनका चाहनालाई पूरा गर्न सबै पक्ष एकजुट हुनु आह्वान गरिन् । ‘सरकारले आगामी फागुन २१ गते आमनिर्वाचन गराइ युवा शक्तिको हातमा सत्ता सुम्पेर मुलुकलाई तीव्र विकासको मार्गमा लैजानु नै हाम्रो दायित्व हो,’ उनले भनिन्, ‘त्यसैले घोषित मितिमा निर्वाचन सम्पन्न गर्ने लक्ष्यसहित सरकार पूर्णरूपमा तयारीमा जुटिरहेको छ । यस अभियानलाई सफल बनाउन सबै नेपालीको सहयोग

अपेक्षा गर्दछु ।’ उनले ५ सय भन्दा बढी गुठीहरुले सम्हाल्दै आएको सांस्कृतिक पारम्परा, जात्रा–पर्वलाई संरक्षण र प्रवर्द्धन गर्न स्थानीय तहको भूमिका महत्वपूर्ण रहेको उल्लेख गरिन् । त्यसका लागि सरकारले सबदो सहयोग र सहकार्य गर्ने प्रतिबद्धता व्यक्त गरिन् । प्रधानमन्त्री कार्कीले दिवसका अवसरमा शुभकामना व्यक्त गर्दै संस्कृतिलाई पर्यटनसँग जोडेर अन्तर्राष्ट्रिय बजारमा प्रवर्द्धन गर्ने क्रममा मौलिक नीतिहरुलाई जोगाउन विशेष ध्यान दिनुपर्नेमा जोड दिइन् ।

अलैंचीको मूल्यमा निरन्तर गिरावट

ताप्लेजुङ । पछिल्लो समय अलैंचीको बजार मूल्य लगातार ओरालो लागेको छ । मङ्सिरदेखि मूल्यमा तीव्र उतार–चढाव देखिन थालेको व्यापारीहरूको भनाइ छ । कात्तिक २३ गते फुङलिङ बजारमा प्रतिमन (४० केजी) अलैंची एक लाख दुई हजार रुपैयाँसम्ममा कारोबार भएको थियो । जुन यस वर्षको सबैभन्दा उच्च मूल्य मानिन्छ । तर यो मूल्य २४ घण्टाभन्दा बढी टिक्न

सकेन । त्यसयता क्रमशः घट्दै आएको मूल्य बिहीबार प्रतिमन ९२ हजार रुपैयाँमा झरेको छ । बुधबार प्रतिमन ९३ हजारमा व्यापार भएको अलैंची एक दिनमै एक हजार रुपैयाँले घटेको व्यापारी कमल बरालले जानकारी दिए । असोज दोस्रो सातासम्म प्रतिमन ८५ हजारमा स्थिर रहेको अलैंचीको मूल्य एक महिनामै १५ देखि १७ हजार रुपैयाँले वृद्धि भएर नयाँ उत्पादन शुरु भएको ८० हजार प्रतिमनबाट एक

लाख दुई हजार रुपैयाँसम्म पुगेको थियो । तर उच्च मूल्य नटिकी फेरि तीव्र गतिमा गिरावट आएको हो । अन्तरराष्ट्रिय बजारको माग र मूल्यअनुसार अलैंचीको भाउ निर्धारण हुने भएकाले उतारचढाव भएको व्यापारीहरु बताउँछन् । कोशी प्रदेशमा हाल सात हजार ५ सय हेक्टरभन्दा बढी क्षेत्रमा अलैंचीखेती हुँदै आएको छ । आर्थिक वर्ष २०८१–८२ मा काँकरभिट्टा नाकाबाट मात्र सात अर्ब

६७ करोड रुपैयाँ बराबरको अलैंची भारत निर्यात भएको मेची भन्सार कार्यालयले जनाएको छ । चालु आर्थिक वर्ष २०८२–८३ को पहिलो तैमासमा अलैंची निर्यात ३३ प्रतिशतले वृद्धि भएको कार्यालयले जनाएको छ । साउन, भदौ र असोज महिनामा काँकरभिट्टा नाकाबाट एक अर्ब ६७ करोड ९१ लाख ७५ हजार रुपैयाँ बराबरको एक हजार ७२ मेट्रिकटन अलैंची भारत निर्यात भएको जनाएको छ ।

सुनचाँदीको मूल्यमा सामान्य गिरावट

काठमाडौँ ।

बुधबारको तुलनामा बिहीबार सुनचाँदीको मूल्यमा केही कमी आएको छ ।

नेपाल सुनचाँदी व्यवसायी महासङ्घका अनुसार बिहीबार एक तोला सुनको मूल्य दुई लाख ५३ हजार ३ सय रुपैयाँ कायम भएको छ भने चाँदीको मोल तीन हजार ६ सय २५ रुपैयाँ निर्धारण भएको छ ।

बुधबार सुनको मूल्य प्रतितोला दुई लाख ५४ हजार १ सय रुपैयाँ

निर्धारण भएको थियो भने एक तोला चाँदी तीन हजार ६ सय

५५ रुपैयाँमा कारोबार भएको थियो ।

खेल सञ्चालन नहुँदा रङ्गशाला अलपत्र

दाङ । देउखुरीस्थित लमहीमा अन्तरराष्ट्रिय मापदण्डको क्रिकेट रङ्गशाला निर्माण भए पनि खेल सञ्चालन नहुँदा अलपत्र परेको छ ।

राष्ट्रियस्तरका ठूला खेल खेलाउन सकिने रङ्गशाला तयार भए पनि पछिल्लो एक वर्षयता एउटा पनि खेल भएका छैनन् । खेल नहुँदा अहिले मैदानमा घाँस उम्रिएको छ भने फोहरले अव्यवस्थित बनेको छ । लमही नगर विकास समितिको रु आठ करोड लगानीमा रङ्गशाला निर्माण भएको हो । अहिले संरक्षणको काम पनि समितिले गरिरहेको छ । ‘करोडौँ लगानी गरेर रङ्गशाला

निर्माण भएको छ’, समितिका इञ्जिनियर तुलसी अर्यालले भने, ‘तर खेल नहुँदा घाँस उम्रिनुका साथै फोहरले अव्यवस्थित बनेको छ ।’ खेल भएमा जति बेला पनि रङ्गशालामा उम्रिएको घाँस काट्न सकिने जनाउँदै उनले अहिले घाँस काटे पुनः उम्रिहाल्ने उल्लेख गरे । ‘घाँस काट्दा खर्च मात्रै हुने हो । खेल नहुने भएपछि घाँस काट्नुको पनि कुनै अर्थै छैन । राष्ट्रियस्तरका खेल खेलाउन सकिने गरी मैदान तयार भएको छ,’ इञ्जिनियर अर्यालले भने ‘तर, खेल सञ्चालन नहुँदा लगानी र समय खेर गएको छ ।’ विगतमा राष्ट्रपति रनिङशिल्ड, मेयर कपलगायत प्रतियोगिता सञ्चालन भए पनि

पछिल्ला वर्षमा त्यो पनि नभएको उनको भनाइ छ । नेपाल क्रिकेट सङ्घ (क्यान)ले खेलतालिका बनाएर खेल खेलाएमा सहज हुने इञ्जिनियर अर्यालले धारणा राख्नुभयो । रङ्गशालामा प्याराफिट पनि निर्माण भइसकेका छन् । तीन सय ९० सिट क्षमताको भिइपी प्याराफिट र दुई हजार सिटको दर्शक प्याराफिट निर्माण भइसकेको उनले जानकारी दिए । नगर विकास समितिले उक्त रङ्गशाला क्यानलाई हस्तान्तरण गर्न खोजिरहे पनि हुन सकेको छैन ।

हाल रङ्गशाला परिसरमा १५ वटा व्यापारिक सटर रहेकाले सोबाट रु एक लाख ५० हजार

मासिक आमदानी हुने गरेको इञ्जिनियर अर्यालले जानकारी दिए । यसअघि, सोही मैदानमा आठौँ राष्ट्रिय खेलकुद प्रतियोगिता पनि भएको थियो । रङ्गशाला चार हेक्टर क्षेत्रफलमा फैलिएको छ ।

रङ्गशालामा नेपाल प्रिमियर लिग (एनपिएल) का खेल सञ्चालन गर्न सक्ने क्षमताको रहेको क्रिकेट सङ्घ दाङका अध्यक्ष प्रदिप मज्ज्याले बताए । सरकारले यो रङ्गशालाको महत्व बुझ्न नसकेको उनको गुनासो छ ।

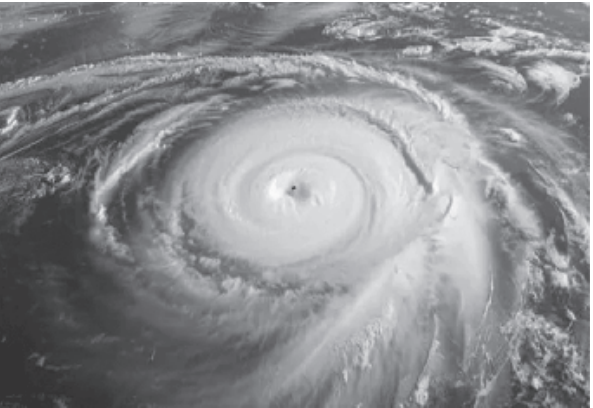
एनपिएल: अर्धशतकको संख्या २८ पुग्यो

काठमाडौँ ।

दोस्रो संस्करणको नेपाल प्रिमियर लिग (एनपिएल)मा अर्धशतकको संख्या २८ पुगेको छ । काठमाडौँ गोर्खाजका बेन चाल्सले बिहीबार ५० रन पूरा गरेसँगै अर्धशतकको संख्या २८ पुगेको हो । उनले पोखरा एभेन्जर्स विरुद्ध उनले ४८ बलमा एक छक्का र चार चौकाको मद्दतमा अर्धशतक पूरा गरे । योसँगै उनी अर्धशतक जोड्ने २४औँ खेलाडीसमेत बने । यसअघि जारी सिजनमा चितवन राइनोजका रवी बोपराले तीन, पोखरा एभेन्जर्सका कुशल भुर्तेल र कर्णाली याक्सका प्रियान्क पन्चालले दुई-दुई अर्धशतक बनाएका छन् । सुदूरपश्चिम रोयल्ट्सका विनोद

भण्डारी, जोश ब्राउन, हरमित सिंह, ईशान पाण्डे, विराटनगर किम्सका लोकेश बम, मार्टिन गुप्टिल, बसिर अहमद, पोखराका सुमित बर्माले, जिमी निशम, एडम रोसिङटन, चितवनका डेविड मलान र अर्जुन साउद, काठमाडौँ गोर्खाजका जोन सिम्प्सन, कर्णालीका मार्क वाट, लुम्बिनीका डार्सी सर्ट, जनकपुर बोल्ट्सका वायन पार्नेल, सञ्जय कुष्णमूर्ति, माज सदाकत, अनिल शाह र आशिफ शेखले एक–एक अर्धशतक बनाएका छन् । कर्णालीका मार्क वाट र पोखराका एडम रोसिङटनले मात्रै जारी प्रतियोगितामा शतक प्रहार गरेका छन् ।

चक्रवातमा मर्नेको संख्या ४७९, ३५० बेपत्ता

श्रीलङ्का । हालै आएको चक्रवातले निम्त्याएको मौसमी विपद्का कारण मृत्यु हुनेको संख्या ४ सय ७९ पुगेको श्रीलङ्काको विपद् व्यवस्थापन केन्द्र (डिएमसी) ले बिहीबार जनाएको छ । केन्द्रका अनुसार अझै थप ३ सय ५० जना बेपत्ता छन्, भने राष्ट्रव्यापी रूपमा चार लाख ५५ हजार ४ सय ५ परिवारका १६ लाख भन्दा बढी मानिसहरू प्रभावित भएका छन् । डिएमसीले विपद्का कारण एक हजार २ सय ८९ घरहरू ध्वस्त भएको र ४४ हजार ५ सय भन्दा बढी घरमा आंशिक क्षति भएको जनाइएको छ । कृषि सेवा विभाग अन्तर्गतका

एक हजार ७ सय ७७ वटा ट्याङ्की, ४ सय ८३ वटा बाँध, एक हजार ९ सय ३६ वटा नहर र ३ सय २८ वटा सडक क्षति ग्रस्त भएको जनाइएको छ । यसैबीच चिनियाँ नेताहरूले श्रीलङ्कामा आएको विनाशकारी बाढी प्रति शोक व्यक्त गरेका छन् भने श्रीलङ्काको अनुरोधमा चीनले श्रीलङ्कालाई नगद अनुदान र लाइफ ज्याकेट, टेन्ट लद्दागततका आपूर्ति सहित आपतकालीन मानवीय सहायता प्रदान गर्ने निर्णय गरेको छ । एसियाली विकास बैंकले श्रीलङ्कालाई आपतकालीन अवस्थामा सहयोग गर्न तीस लाख अमेरिकी डलर अनुदान स्वीकृत गरेको छ । एएफपी

बाँके । बैजनाथ गाउँपालिका–८ टिटिहिरियाका किसान गङ्गातारायण चौधरी धानको परम्परागत रैथाने जात संरक्षण गर्दै आएका छन् । कृषि ज्ञान केन्द्रको सहयोग र समन्वयमा चौधरीले विगत पाँच वर्षदेखि रैथाने कालानमक जातको धानखेती गर्दै आएका छन् । यो वर्ष ३२ कठ्ठा क्षेत्रफलमा लगाएको धानखेतीबाट ४० क्विन्टल कालानमक धान उत्पादन भएको गङ्गानारायणले जानकारी दिए । ‘उत्पादन अझ धेरै हुने अनुमान गरिए पनि अन्य धान स्याहारी सकेकोले कालानमक धानमा चरा, मुसा र कीराको सङ्क्रमण बढेर समस्या भयो,’ उनले भने, ‘करिब छ महिनामा तयार हुने भएकाले यसमा रोग सङ्क्रमणको जोखिम हुन्छ ।’ यसको उत्पादनमै बढी खर्च लाग्ने भएकाले मूल्य महङ्गो पर्ने गरेको छ । यो धान असारमा रोपेपछि मङ्सिरको पहिलो साता मात्रै काट्न तयार हुन्छ । सिँचाइ पनि पर्याप्त चाहिन्छ । करिब छ महिनामा तयार हुने भएकाले यसमा रोग सङ्क्रमणको जोखिम हुन्छ । अन्य धान

असोज–कात्तिकमा भित्र्याउँदा त्यहाँका पतेरा किरा कालानमकमा जाने र धान पोकट बनाउने समस्या हुने गरेको कृषक चौधरीले बताए । कालानमक चामल बिक्रीमा भने समस्या छैन । बजारमा लैजाना साथ राम्रो मूल्यमा बिक्री हुने

चौधरीले बताए । अन्य धानको दर करिब तीन हजार ५ सय रुपैयाँ क्विन्टल हुँदा कालानमक भने प्रति क्विन्टल दश हजार रुपैयाँमा बिक्री हुने गरेको छ । बाँकेमा किसानले रैथाने धानको तुलनामा धेरै फल्ले र छिट्टै पाक्ने रामधान, राधा ४, एमपी ६०,

गोरखनाथ लगायतको हाइब्रिड धान रोप्दै आएका छन् । किसान व्यावसायिक खेतीतर्फ उन्मुख हुँदै गएपछि परम्परागत रैथाने कालानमक धानको जात हराउँदै गएको छ । प्रतिफल लगाई अनुसारको कृषकहरूले नपाएको भन्दै कृषकहरूले

लगाउन छाड्दै गएपछि यो धान लोप हुने अवस्थामा पुगेको हो । सिँचाइ र स्याहार सुसार बढी गर्नुपर्ने र रोग तथा कीराको प्रकोप बढी देखिने भएकाले कृषकहरू यसको साटो हाइब्रिड धानतर्फ आकर्षित भएको कृषि ज्ञान केन्द्रका सूचना अधिकारी

वरिष्ठ वागवानी विकास अधिकृत सन्तोष पाठकले जानकारी दिए । उनका अनुसार ‘भिआइपी’देखि पर्यटकहरूको रोजाइ भए पनि लागतअनुसार कम उत्पादन हुने भएकाले कृषकहरू कालानमक धानको साटो अन्य धान लगाउन थालेका हुन् । मसिनो र बास्नादारको सुचीमा पर्ने यो धान कालो भएकाले यसलाई कालानमक भनिएको हो । यो करिब १४० दिनमा तयार हुन्छ । ‘विगतमा बाँके र बर्दियामा यसको खेती हुन्थ्यो, तर अनेक प्रजाति निस्किएपछि किसान छोटो समयमा धेरै उत्पादन गरेर लाभ लिनतिर लागे,’ सूचना अधिकारी पाठकले भने, ‘कालानमकको खेती शून्य प्रायः भएपछि अहिले यसको प्रवद्र्धन र प्रचारमा लागेका छौँ ।’ बाँकेमा परम्परागत रैथाने धानको जात कालानमक संरक्षणको लागि कृषि ज्ञान केन्द्रले कृषकस्तरमा लगाएर प्रचार प्रसारको थालनी गरेको छ । कृषि अनुसन्धान परिषद् खजुराबाट प्राप्त गरेको बीउलाई बाँकेको बैजनाथ–८ टिटिहिरियामा प्रयोग गरिएको उनको भनाइ छ । रासस

लामो दूरीका रात्ति तथा दिवा सेवाका गाडी बसपार्कबाट मात्नै छुट्ने

काठमाडौँ । काठमाडौँ उपत्यकामा दिनहुँ बढ्दो ट्राफिक जाम नियन्त्रण गर्न ट्राफिक प्रहरीले कडाइका साथ नयाँ व्यवस्था लागू गरेको छ । अबदेखि उपत्यकाभित्र सञ्चालन हुने सबै लामो दूरीका रात्ति तथा दिवा सेवाका सार्वजनिक सवारी साधन अनिवार्य रूपमा तोकिएको बसपार्कबाट मात्नै छुट्नुपर्ने व्यवस्था लागू गरिएको छ । लामो दूरीका सवारी साधनले पछिल्ला दिनमा स्थानीय सवारी साधन (लोकल बस) जस्तै जथाभावी सडकको किनारमै थामेर यात्रु चढाउने–ओराल्ने कार्य बढाएको पाइएकाले यसले विशेषगरी ‘पिक आवर’मा सडकमा गम्भीर जाम सिर्जना हुँदै आएको उपत्यका ट्राफिक प्रहरी कार्यालयका प्रवक्ता तथा प्रहरी उपरीक्षक नरेशराज सुवेदीले राससलाई जानकारी दिए । उनले भने, ‘राजधानीका सडकमा अत्यधिक भिडभाड तीव्र गतिमा बढिरहेका छन्, लामो दूरीका गाडीहरूले नियमविपरीत सडक रोकेर यात्रु उठाउने–झार्ने कार्यले जामलाई अझै चर्चाएको छ,

त्यसैले अब सबै गाडी बसपार्कबाट मात्नै छुट्नुपर्ने व्यवस्था लागू गरिएको हो ।’ यसैगरी लामो दूरीका गाडीलाई दिइँदै आएको बाटो इजाजतपत्रसमेत पुनरावलोकन गर्नुपर्ने आवश्यकता देखिएकाले ट्राफिक कार्यालयले सम्बन्धित निकायसमक्ष आवश्यक पहलका लागि अनुरोध गरिसकेको प्रवक्ता सुवेदीले बताए । ‘ट्राफिक जामका कारण नागरिकको दैनिकीमा सिधा असर पर्ने भएकाले यसको दीर्घकालीन समाधानका लागि सबै सरोकारवाला निकायको समन्वय अपरिहार्य रहेको छ,’ उनले भने । ट्राफिक प्रहरीले सडक अनुशासन मजबुत बनाउन विभिन्न कडाइ पनि अघि सार्दै आएको छ । रातो बत्ती उल्लङ्घन गर्ने, लेन क्रस गर्ने, तीव्र गतिमा सवारी साधन चलाउने तथा मादक पदार्थ सेवन गरी सवारी साधन चलाउने चालकलाई अनिवार्य रूपमा सचेतना कक्षा दिन थालिएको कार्यालयले जनाएको छ । चालकमा जिम्मेवार व्यवहार विकास गर्ने

उद्देश्यले यी कक्षालाई अझ प्रभावकारी बनाउन पनि योजना बनाइएको जनाइएको छ । यसबाहेक सेवाग्राहीका लागि अनलाइन सचेतना कक्षा पनि सञ्चालनमा ल्याइएको छ । यस सेवाको प्रयोग गर्न मोबाइल एप प्रयोग गर्दै आएका चालक तथा सेवाग्राहीले पहिले ‘इन्स्टल’ गरेको एप्लिकेसनलाई एक पटक ‘अनइन्स्टल’ गरी पुनः इन्स्टल गर्नुपर्ने प्रवक्ता सुवेदीले बताए । उनका अनुसार नयाँ प्रणालीमार्फत घरमै बसेर कक्षा लिन सकिने भएकाले यसले सेवाग्राहीलाई थप सहजता दिने अपेक्षा गरिएको छ । नयाँ व्यवस्था कार्यान्वयन भएपछि उपत्यकामा देखिँदै आएको अव्यवस्थित पार्किङ, अनावश्यक रोकावट तथा यात्रु व्यवस्थापनमा उल्लेखनीय सुधार आउने विश्वास लिइएको प्रवक्ता सुवेदीको भनाइ छ । उपत्यकाको ट्राफिक व्यवस्थापनलाई सुदृढ बनाउन र नागरिकलाई सहज आवागमन उपलब्ध गराउन ट्राफिक प्रहरी निरन्तर सक्रिय रहेको जनाइएको छ ।

उधौली साकेला मनाउँदै किरात समुदाय

किरात समुदायको उधौली महिना

संगीता राई र केदार मगर
प्रकृति पूजक किरात समुदायको महान चाड साकेला उधौली बिहीबारदेखि शुरु भएको छ । किरात समुदायले मङ्सिरै पूर्णिमादेखि १५ दिनसम्म उधौली र वैशाखे पूर्णिमादेखि महिना दिनसम्म साकेला उधौली चाड मनाउने गर्छन् । उधौली र उभौलीमा किरात राईको प्रत्येक पन्ध्र दिनसम्म मनाइने उधौली साकेलाको अवसरमा खोटाङको मझुवागढीमा भेला भएर किराती पुर्खोहरूले प्रकृतिको पूजा आराधना गरी उधौली चाडको शुरुवात गर्ने चलन छ । किरात ऐतिहासिकस्थल तथा भूमे थानमा पूजा गर्दै जिल्लाका विभिन्न ठाउँमा औपचारिक कार्यक्रमसमेत राखिएको छ। वर्षको दुई पटक मनाइने साकेला चाडको उधौलीमा अन्नको सह बसोस्, अनिकाल नलागोस् भन्ने कामनाका साथ प्रकृतिको पूजा गर्ने चलन छ । उधौली र उभौली दुवै चाडमा कुखुराको भाले, चोखो जाँड, रक्सी, अदुवा, पहेंलो रडको चामललगायतका सामग्री प्रयोग गरेर प्रकृतिको पूजा गर्ने प्रचलन रहेको किरात राई यायोख्खा खोटाङका अध्यक्ष युगसन किरातले जानकारी दिए। साकेला उधौलीको अवसर पारेर जिल्लाका ऐतिहासिक तथा पर्यटकीयस्थल हलेसी तुवाचुङ नगरपालिकाको तुवाचुङ–जायजुम, दिक्तेल रुपाकोट मझुवागढी

नगरपालिकाको रुपाकोटगढी, मझुवागढी र मेरुङ, जन्तेढुङ्गाको गाउँपालिकाको जन्तेढुङ्गा र छोखे, खोटेहाङ गाउँपालिकाको कपासेभञ्ज्याङलगायत साकेला थानमा पूजाबिहीबारा गर्दै साकेला सिली नाच्ने चलन छ । उधौली र उधौलीमा किरात राईको प्रत्येक घरमा तीन चुल्हा पुज्नुका साथै साकेला थानमा पूजाबिहीबारा गरेपछि साकेला गीतको भाका तथा ढोल र झ्याम्टाको तालमा सिली टिप्दै गोलो घेरा हालेर साकेला सिली नाच्ने गरिन्छ । दौरा शुरुवाल र टोपीमा सजिएका युवा र गुन्युचोलो, लाछा, सिरबन्दी, चेप्टे सुन, पैसाको हारी माला, नौगेडीजस्ता गहनामा सजिएका युवतीहरू हातमा ढोल, झ्याम्टा र चम्मर बोकेर गीतमा लय मिलाउँदै नाच्न व्यस्त छन् । छातीमा पेशुरी, धजुरी, वाबु, बुन्छत र मुर्चुङ्गा झुन्ड्याएका युवायुवती ढोल झ्याम्टाको तालमा विभिन्न चराचुरुङ्गी र जीवजनावरका हाउभाउ गर्दै नाच्नेको बिहीबार लकों छ।

धरानका युवा पुस्ता पनि पछिल्लो समय उधौली, उभौलीजस्ता सांस्कृतिक चाडपर्वमा उत्तिकै रमाउने गरेका छन् । अहिले हरेक साकेला थानमा युवा पुस्ताको बाक्लो उपस्थिति देखिन्छ।

धरान उपमहानगरपालिका–१४ की

निरुता राई साकेलामा साथीसँगै मौलिक गहना र पहिरनमा नाच्ने गरेको बताउँछन् । ‘हाम्रा पुर्खोहरूले मान्दै आएको चाडपर्वमा एउटा मुख्य उधौली साकेला पनि हो’, उनले भने। धरान–१३ का सरोज किराती भन्छन्, ‘हामीले साकेलामा बान्तावा सिलीका रूपमा विभिन्न गीतहरू प्रस्तुत गरेर नाच्ने गर्छौं’ । आफ्नो संस्कृतिलाई बचाइ राख्नुपर्छ, साकेलाको अवसर पारेर भाइबहिनीलाई साकेला सिली सिकाएर धरानबाहेक अरु ठाउँहरूमा पनि नाच्न जाने गरेका छौं।’ उधौली साकेला सांस्कृतिक रूपमा किराती समुदायले अन्नबाली थन्काउने बेलामा भूमिको पूजा गर्ने क्रममा विकास भएको मानिन्छ । हातमा चम्मर, झ्याम्टा बोकेर वरिपरि गोलो घेरामा बसेर विभिन्न खेतीबाली गरेको र चराचुरुङ्गीझैं अभिनय गर्दै नाच्नुलाई सिली भनिन्छ । हात र खुट्टाको ताल मिलाएर नाचिने सिली पनि समुदायअनुसार फरक फरक हुने किरात राई यायोक्खा सुनसरीका अध्यक्ष राजेन्द्र राईले बताए।

साकेला विशेषगरी मङ्सिर पूर्णिमामा उधौली र वैशाख पूर्णिमामा उभौलीको बेला नाच्ने गरिन्छ । बुढापाकाको भनाइ अनुसार पूर्वी पहाडी भेगमा उधौली अर्थात् उभौली नाच शुरु हुनुभन्दा अगाडि पितृपूजा (लेवा) गरिन्छ । पितृलाई पूजा

गरिसकेपछि कोशी काटेर जानुहुँदैन भन्ने मान्यता छ।

यस चाडमा किरात राईहरूले पुर्खालाई सम्झेर सिलीमार्फत सम्मान गर्छन् । किरात समुदायमा पुर्खाहरूको ठूलो स्थान र महत्त्व छ । वर्षमा दुई पटक उधौली र उभौली पर्व मनाइन्छ। साकेला किरात राईहरूको पहिचानसँग जोडिएको छ । किरात राई समुदायको बाहुल्यता रहेका पूर्वी पहाडी भेग खोटाङ, भोजपुर, सङ्खुवासभा, उदयपुर, सोलुखुम्बु, ओखलढुङ्गा, धनकुटा, इलामलगायतका जिल्लामा साकेला सिली नाच्नेहरू उत्तिकै हुन्छन। काठमाडौँमा पनि राई समुदायको बसोबास भएका क्षेत्रमा युवा पुस्ताकै बाक्लो उपस्थितिमा साकेला नाच नाच्ने गर्छन् । काठमाडौँका टँुडिखेल, हात्तीवनलगायतका स्थानमा साकेला नाच्ने गरिन्छ। चार किरात (राई, लिम्बू, सुनुवार र याक्खा) समुदायमा मङ्सिर पूर्णिमालाई बाली थन्क्याउने उधौली र वैशाख पूर्णिमालाई बाली लगाउने समयका रूपमा भव्यताका साथ मनाउने प्रचलन छ।

सोही प्रचलनअनुसार बिहीबार राईहरूले साकेला–साकेन्वा मनाइरहेका छन् भने लिम्बू समुदायले चासोक तङनाम, याक्खाले चासुवा र सुनुवारले फलेस्यौंदर मनाइरहेका छन् । उधौलीलाई लिम्बू सुनुवार र याक्खा समुदायले भव्य उत्सवका रूपमा मनाउँछन् भने राईहरूले मङ्सिर पूर्णिमा अर्थात् उधौलीमा एक दिन साकेला थानमा सिली नाचेर मनाउने गर्छन्। वैशाख पूर्णिमा अर्थात् उभौलीमा भने एक महिनासम्म टोलटोलमा ढोल–झ्याम्टा बजाउँदै साकेला नाच्ने गरिन्छ । हरेक वर्षको मङ्सिर पूर्णिमाका दिन मनाइने उधौली पर्व किराती मान्यताअनुसार बिहीबारदेखि हिउँद शुरु भएको मानिन्छ । बुढापाकाको भनाइअनुसार मार्गशीर्ष (मङ्सिर) शुक्ल पूर्णिमाका दिन बाली भित्र्याएको खुसीयालीमा यो पर्व मनाउने गरिन्छ । वैशाख शुक्ल पूर्णिमादेखि चराचुरुङ्गीलगायत भेडीगोठ र नदीका माछा पनि उँभौ लामे किरात समुदायको विश्वास छ । रासस

पर्यटन र सामाजिक विकास कार्यालयको एकिकृत सेवा

बागलुङ । प्रदेश सरकारअन्तर्गतका दुई कार्यालयले बागलुङ सदरमुकामबाट एकिकृत सेवा दिन थालेका छन् । प्रदेश सरकारको निर्णय बमोजिम दुई कार्यालय एकै ठाउँमा गाभिएर एकिकृत सेवा कार्यालयको रूपमा सञ्चालन गरिएको छ । प्रदेश सरकार मातहतमा रहेको उद्योग तथा पर्यटन कार्यालय र सामाजिक विकास कार्यालय गाभिएपश्चात एकिकृत रुपमा सेवा कार्यालयको रुपमा सञ्चालन गरिएको छ । एकिकृत कार्यालय साविकको उद्योग पर्यटन कार्यालयबाट सञ्चालन गरिएको कार्यालय प्रमुख पारसिङ थापाले जानकारी दिए । कार्यालयको बुधवार प्रमुख जिल्ला अधिकारी कुमानसिंह गुरुङले औपचारिक शुभारम्भ गरेको थियो । गुरुङले सेवा लिन आएका सेवाग्राहीको उद्योग दर्ता तथा नविकरणको सिफारिस प्रदान गरेर सेवा सञ्चालन गरेको थियो । प्रदेश सरकारले मितव्ययीता कायम र सेवा प्रवाहलाई प्रभावकारी बनाउनका निम्ति कार्यालय गाभेर एकिकृत गरेको हो ।

एकिकृत सेवा कार्यालयले उद्योग, पर्यटन तर्फ दर्ता नविकरण, तालिम सञ्चालन पर्यटकीय क्षे्रलमा पुर्वाधार निर्माण लगायतका कार्य गर्ने छ भने सामाजिक विकास तर्फबाट लक्षित वर्गका कार्यक्रम सञ्चालन र विद्यालय तथा मठमन्दिर लगायतका क्षेत्रको पूर्वाधार निर्माणका काम हुनेछन् । हाल साविकको उद्योग पर्यटन कार्यालयबाट मुख्य कामकाज सञ्चालन गरिएता पनि साविकको सामाजिक विकास कार्यालयमा सामाजिक

विकास तथा शिक्षा शाखा सञ्चालन गरिएको कार्यालय प्रमुख थापाले जानकारी दिए । कार्यालय एउटै भए पनि प्रदेश मन्त्रालय भने दुई रहेका छन् । प्रदेश सरकार उद्योग पर्यटन मन्त्रालय र सामाजिक विकास युवा तथा खेलकुद मन्त्रालय रहनेछ । गत साउनमा प्रदेश सरकारले विभिन्न सात वटा निर्देशनालय खारेज गर्ने र ३२ कार्यालयलाई एकापसमा गाभेर १७ वटामा सीमित गर्ने निर्णय गरेको थियो । रासस

बागलुङमा एकीकृत सेवा लिन आएका सेवाग्राहीको उद्योग दर्ता तथा नविकरणको सिफारिस प्रदान गरेर सेवा सञ्चालन गरेको थियो ।

काठमाडौँ । अस्ट्रेलियामा स्थायी बसोबासका लागि सङ्घर्ष गर्ने नेपालीको कथामा आधारित मनोरञ्जनात्मक एवं सन्देशमूलक चलचित्र ‘पिआर’ यही मङ्सिर २६ गतेदेखि हेर्न पाइने भएको छ । निर्देशक शोभित बस्नेतले निर्देशन गरेको सो चलचित्रले सुन्दर भविष्यको सपना बोकेर विदेश जाने नेपालीको सङ्घर्ष, भोगाइ र मेहनतलाई उजागर गर्न सक्दो प्रयास गरेको छ ।

चलचित्र निर्माणका सन्दर्भमा निर्देशक बस्नेतले भने, ‘विदेशमा रहेका नेपालीजनले विदेश पुग्न जति

चलचित्र ‘पिआर’को निर्माणमा सहभागी रहेका निर्देशक शोभित बस्नेत (दुई) र प्रोड्युसर् ब्रज बस्नेत (बायाँ)

सङ्घर्ष गर्नुपर्छ, त्यहीँ स्थापित हुन् पनि त्यत्तिकै मेहनत गर्नुपर्छ ।

चलचित्र ‘पिआर’को निर्माणमा सहभागी रहेका निर्देशक शोभित बस्नेत (दुई) र प्रोड्युसर् ब्रज बस्नेत (बायाँ)

हामीले यस चलचित्रमा अस्ट्रेलियाको कथा समावेश गरेका छौँ, अन्य देशमा

जानेको पनि हालत यस्तै हो, यसले विदेशिने सबैलाई समेट्छ, समयमा कथावस्तु राम्रो र सन्देशमूलक छ ।’ चलचित्रका अभिनेत्री विनिता कार्कीले आफूले विद्यार्थीका रूपमा अस्ट्रेलियामा भोगेको समस्यालाई चलचित्रको कथामा पाएको बताए ।

‘मैले विद्यार्थीका रूपमा जे भोगेँ वा सङ्घर्ष गरेँ, त्यही कथावस्तुलाई नै चलचित्रमा देखाइएको छ । यो अस्ट्रेलियामा रहेका नेपाली विद्यार्थीको कथा लागेता पनि हरेक

देश पुग्ने कै ब्यथा यस्तै छ,’ अभिनेत्री कार्कीले स्पष्ट गरे । चलचित्रमा अभिनेत्री कार्कीसँगै सुरज चौडेल, राजन कुँवर, पुजा चौधरी, आशमा अधिकारी, विमला खत्री, गणेश बुढाथोकी, म्याक्स कृष्ण थापा, नवीन घायल, नीर शाह, गौरी मल्ल, रवीन्द्र खड्का, उत्तम केसी नेपाल, दिक्पाल कार्कीलगायतका कलाकारले अभिनय गरेको छ ।

चलचित्र मङ्सिर २६ गतेदेखि नेपालसँगै अस्ट्रेलियामा प्रदर्शन हुने निर्देशक बस्नेतले जानकारी दिए ।

ललितपुरमा निर्माणमा रहेको चलचित्र ‘पिआर’को निर्माणमा सहभागी रहेका निर्देशक शोभित बस्नेत (दुई) र प्रोड्युसर् ब्रज बस्नेत (बायाँ)

ललितपुरमा निर्माणमा रहेको चलचित्र ‘पिआर’को निर्माणमा सहभागी रहेका निर्देशक शोभित बस्नेत (दुई) र प्रोड्युसर् ब्रज बस्नेत (बायाँ)

ललितपुरमा निर्माणमा रहेको चलचित्र ‘पिआर’को निर्माणमा सहभागी रहेका निर्देशक शोभित बस्नेत (दुई) र प्रोड्युसर् ब्रज बस्नेत (बायाँ)

ललितपुरमा निर्माणमा रहेको चलचित्र ‘पिआर’को निर्माणमा सहभागी रहेका निर्देशक शोभित बस्नेत (दुई) र प्रोड्युसर् ब्रज बस्नेत (बायाँ)

